

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Novoustanovljeno angleško poslojuče društvo "Pathfinder," št. 222 JSKJ v Gowandi, N. Y., priredi na večer 11. aprila svojo prvo plesno veselico.

V Aurori, Ill., se bo na večer 9. aprila vršila v Slovenskem klubu "bunco party," katero priredi žensko društvo št. 119 JSKJ.

Plesno veselico priredi v soboto 11. aprila zvečer društvo št. 127 JSKJ, v Slovenskem delničarskem domu, Kenmore, Ohio.

Skupno veselico prirede vsa tri slovenska podporni društva v Enumclawu, Wash., v soboto 11. aprila zvečer. Eno teh je društvo "Bratje svobode," št. 162 JSKJ.

Čitalnica S. N. Doma v Waukeganu, Ill., je poslala Slovenski Narodni Čitalnici v Clevelandu svoto \$5.00 v sklad za bolnega pisatelja Rado Murnika.

Nova glasbena šola je bila koncem marca otvorjena v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu, pod vodstvom Irme Kalanove. Na klavir poučuje Miss Irma Kalanova, na violino pa Mr. Adolph Perdan.

"Lepo Vido" vprizori dramsko društvo "Anton Verovšek" na odru Slovenskega Delavskega Doma na Waterloo Rd. v Clevelandu v nedeljo 12. aprila.

Brezposelnim in res potrebnim slovenskim družinam v Clevelandu se bodo z dnem 2. aprila začele izdajati nakaznice za živež. Ta podpora se bo nakazovala, dokler in kakor bodo sredstva dopuščala. Ideja javne kuhinje se je opustila. Blagajnik te dobrodelne akcije za brezposelne je Mr. John Potokar, 6517 St. Clair Ave., tajnica pa Mrs. Anica Rogelj, 6207 Schade Ave.

Čajanka Slovenske Narodne Čitalnice v Clevelandu, ki se je vršila pretečeno nedeljo zvečer, je zopet pokazala, da ima ta ustanova mnogo dobrih prijateljev v naselbini. Slovenski trgovci in obrtniki so prispevali toliko daril, da jih potem šahive tomoble enega večera niti ni bilo mogoče vseh oddati. S serviranjem zakuske so bile na gosepe in gospodične zelo uslužne in ljubezne, mnogi čitalničarji pa so rade volje prišli za eno ali drugo delo, ki je potrebno pri taki prireditvi. Veliko veselje vsem navzočim sta napravila tudi Mr. Louis Belle in Mr. Ivan Zorman: prvi nam je krasno zapel nekaj lepih naših popevk, drugi pa ga je spremljal na piano, kot zna le on. Poset prireditve je bil prav zadovoljiv in splošno razpoloženje kar najboljšje. In kar je tudi važno: blagajna S. N. Čitalnice si je opomogla za približno sto dolarjev!

Belo zlato

Belo zlato, bodisi 10, 14 ali 18-karatno, ima prav tako vrednost kot rumeno. Razliko v barvi napravi primes. Vsakega zlata je treba primešati kakšno bolj trdo kovino, ker čisto zlato je za denar ali razne druge izdelke premehko.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PREISKAVO razmer v premogarskih naselbinah osrednje Pennsylvanije zahtevajo unijški uradniki 2. distrikta, ter so se tozadevno obrnili na gubernerja G. Pinchota. Premogarske družbe, ki ne pripoznajo unije, glasom obtožb silijo premogarje, da morajo kupovati svoje potrebščine v njihovih trgovinah, kjer jim računajo poljubne cene, goljufajo premogarje pri tehtanju premoga in so sploh odgovorne za razne druge nevdružne razmere v tistih krajih.

PET OTROK JE ZMRZNILO, osemnajst pa jih je dobilo hujše ali lažje oseblne pretečeni četrti, ko je šolski bus, v katerem so se vozili otroci iz šole, zavozil v silnem blizaru s pota in ostal v snegu, blizu mesta Lamar, Colorado. Voznik, ki se je napotil iskati pomoči, je zmrznil v snegu. Otroke so našli in rešili letalci.

NE VAREN KRIMINALEC Fred Burke je bil pretečeni teden ujet v mestu St. Joseph, Missouri. Temu chicaškemu gangsterju pripisujejo 13 ubojev in celo vrsto bančnih in drugih ropov. Za njegovo aretacijo je bilo razpisanih nagrad za skupno svoto \$101.000. Državni pravdniki osemnajstih držav, kjer je Burke uganjal svoje zločine, bi ga radi dobili v roke.

PREDSEDNIK HOOVER, ki je pretečeni teden obiskal Virginsko otočje, katero je ameriška vlada kupila od Danske leta 1917 za 25 milijonov dolarjev, je dejal, da je bila to prav slaba kupčija. Po njegovem mnenju je otočje prava sirotišnica, včevši 90% prebivalstva. PRISELJEVANJE v Zedinjene države je bilo tekom zadnjih petih mesecev zmanjšano za 86 procentov. To se je zgodilo na ta način, da so ameriški konzuli v inozemstvu odrekli vizeje osebam, ki bi mogle postati "breme javne oskrbe." Izdanih je bilo le 10.277 vizejev, medtem ko bi jih bilo v normalnih razmerah izdanih 74.233.

ZARADI NIZKIH CEN pšenice je letošnja posetev tega žita v Zedinjenih državah okrog 20% procentov manjša kot druga leta. Posetev ovsja, ječmena, krompirja in sladkega krompirja pa je letos večja kot običajno.

BRIVCI V DRŽAVI OHIO bodo glasom postavte sprejete v državni legislaturi morali imeti licence. Vsaka licenca bo stala \$3.00.

NAJVIŠJE zvezno sodišče je odločilo, da je legalna deportacija mornarjev, ki so v ameriških pristaniščih dezertirali z inozemskih ladij. Zvezni delavski department sodi, da je teh nepostavno došli inozemcev v Zedinjenih državah nad sto tisoč. Vseh inozemcev, ki so nepostavno prišli v to deželo, se računa na 400.000.

V JUŽNOAMERIŠKI republiki Venezueli je vzplamtel revolucija. Ustaše vodi general Arevalo Cedeno.

VELIKONOČNE LILJE

Najbolj izraziti cvetlični simbol velikonočne sezone je bela lilija. Pri vseh kinčanjih te sezone imajo lilije glavno "besedo." Kar so poinsettije za Božič in krizanteme za Zahvalni dan, to so lilije za Veliko noč. Na prostem pa cveto v teh krajih bele in tudi večina drugih lilij šele v maju ali juniju. Da imamo cvetoče lilije o Veliki noči, se moramo zahvaliti vrtnarjem, ki jih k cvetju prisilijo v gorkih rastlinjakih.

Bela lilija nastane v rastlinjakov je daljna sorodnica plebejskega divjega česna. Lilije je mogoče vzgojiti iz semena, toda take lilije ne cveto prvo leto. Kdor hoče vzgojiti cvetoče lilije, mora posaditi že dobro razvite čebulice. Velike čebulice producirajo poleg cveta in včasih semena navadno tudi nekaj malih čebulic, ki so porabne za razmnoževanje.

Trgovski vrtnarji posadijo čebule lilij v lončke še pozimi. V to svrhu navadno rabijo čisto suho zemljo in lončke postavijo v kakšen hladen kraj. Kadar hočejo, da prično čebulice poganjati, jih premestijo v gorak in navadno napol temen prostor, kjer jih obilno zalijejo. V tednu ali dveh poženejo močna stebila, nakar je treba rastline v lončkih postaviti na svetlobo, navadno v srednje gorki del rastlinjaka. V tem prostoru se rastline radi nizke temperature razvijajo le počasi. Kakšen teden prej kot hočejo vrtnarji imeti cvetoče lilije, jih pa premestijo v svetel in zelo gorak del rastlinjaka. Z gorkoto jih regulirajo tako, da dobe cvetje natančno takrat, kadar ga vrtnarji hočejo.

Najbolj znane lilije v Zedinjenih državah so z otočja Bermuda, to se pravi, čebulice lilij so od tam. Gojenje lilijinih čebulic spada med glavne industrije omenjenega otočja; teh čebulic eksportirajo vsako leto velike množine in mnogo ljudi si s tem služijo kruh. Na otočju Bermuda sta klima in zemlja naravnost idealni za gojenje čebulastih rastlin in raznih gomolk. Največ pa goje čebulice lilij, kot že omenjeno.

Otočje Bermuda se nahaja samo 580 milj vzhodno od naše North Caroline. Sestoji iz 360 malih otokov, ki skupaj merijo kakšnih 19 kvadratnih milj. Otočje Bermuda je angleška kolonija in šteje okrog 30 tisoč prebivalcev. Mnogi bogati Američani se vozijo tja na polletne in zimske počitnice, kajti klima je naravnost idealna, kraji so romantični in tudi naše ljube prohibicije tam ne poznajo.

STRUPENA MEGLA

Znano je, da je pred tedni v Belgiji umrlo večje število ljudi v času, ko je gotov del pokrajine pokrivala gosta in dolgotrajna megla. Znanstveniki, ki so nenavaden pojav preiskovali, so mnenja, da so žvepleni plini, združeni z nenavadno gosto megljo, povzročili neko kislino, ki je bila za mnoge osebe smrtonosna. Sodijo, da so ti plini prišli iz dimnikov tovarn v Meuse dolini. Tudi v Ameriki dimniki velikih tovarnih puhtevajo take nevarne pline, toda k sreči tu ni takih prilik za močne in dalje časa trajajoče meglenne plasti.

PLAČA PREDSEDNIKA

Predsednik Zedinjenih držav predsednik \$75.000 letne plače. Vsakega pol meseca dobi ček za svoto \$3.125.00.

HIBE GOVORJENJA

Piše dr. F. J. Arch, vrh. zdravnik J. S. K. Jednote
Hibe ali napake v govorjenju moremo razdeliti v dve glavni vrsti, namreč v napačno govorjenje in jecljanje. Napačno izgovarjanje je bolj razširjeno kot jecljanje in se pri otrocih večkrat smatra za zanimivo, dasi ni otročje. Tako napačno izgovarjanje večkrat ostane tudi ko že otrok odraste. Zaradi tega je treba začeti s popravljanjem, kakor hitro opazimo napako.

Povprečni starši morda izgovarjajo besede pravilno in tudi povedo otroku, da on dela napake v govorjenju, toda se ne zavedajo mehanizma, ki je k pravilni izgovarjavi potreben. Mnogi sploh ne vedo, kaj so pogoji za dobro izgovarjanje. Ti niso toliko odvisni od dobrega spomina kot od gotovih zmožnosti, ki se razvijajo iz tega, kar otrok vidi, sliši in čuti.

Da otrok izgovori besedo pravilno, je odvisno od pravilne rabe sape, glasu in zlogovanja. To je mehanizem govora in bolj možnost govornega stroja kot inteligence. Ko otrok vidi kakšen predmet, mu skuša dati ime. Če imitacija tega kar je slišal povzroči pravo rabo govornega mehanizma, otrok misli, da izgovarja pravilno, in ostaja pri tem. S tem se začne slaba razvada.

Nekateri otroci imajo zelo razvito zmožnost imitacije ali posnemanja in hitro popravijo napake v govorjenju. Največ napak v izgovorjavi pa izhaja iz otrokove podzvednosti, ne iz posnemanja, zato trdovratno ostajajo. Večina te vrste otrok je inteligentna in prihaja iz dobrih domov, kar kaže, da je napačno izgovarjanje plod otroške iniciative in ne posnemanja. Taki otroci potrebujejo posebne pozornosti, da se jih navadi pravilno rabiti govornih mehanizem.

Marsikaj, kar velja za napačno izgovarjanje, velja tudi za neodločnost ali jecljanje v govorjenju. Starši jeclajočega otroka postanejo večkrat nervozni in mu ukažejo molčati. To povzroči, da se otrok začne zavedati svoje napake in sebe, kar ga napravi boječega. Otroke s to napako bi se moralo učiti prave zveze med mislijo in besedo z lepim in pravilnim izgovarjanjem.

Oseba, katero je slabo izgovarjanje napravilo boječjo, ne bo nikoli korajžna, zadovoljna in v sebe zaupajoča. Njene misli bodo vedno osredotočene na mehanizem govorjenja in ne na reči, katere hoče povedati. Iz tega vzroka je tako potrebno, da se napake v izgovarjanju skušajo odpraviti ali vsaj zmanjšati pri otroku, kakor hitro je mogoče. Odpraviti naj se skušajo vsi fizični in duševni vzroki napačnega izgovarjanja, brž ko se take hibe opazijo.

PREMALO DEŽJA

Vremenski urad naznaja, da je ta dežela dobila lani le 49 odstotkov normalnih padavin. Vsekakor se bo to izravnalo, če prej ne, v petindvajsetih letih. Tako pravijo eksperti.

NAJVIŠJA DRŽAVA

Država Colorado je povprečno najvišje nad morjem. Njena povprečna nadmorska višina znaša namreč 6800 čevljev. Druga najvišja je država Wyoming, katere povprečna nadmorska višina znaša 6700 čevljev.

PIRHI ALI PISANKE

Velikonočni pirhi so v navadi povsod, kjer se ta praznik obhaja. Kar mi Slovenci imenujemo pirhe ali pisanke, imenujejo Američani Easter-eggs. Originalni ali pravi pirhi so pobarvana kokošja jajca. Ponekod rabijo v to svrhu tudi račja ali gosja jajca in radi večje raznolikosti tudi golobja.

V nekaterih krajih so pirhi enakomerno pobarvana jajca s to ali ono barvo, drugod pa jim s kupljenimi vzorci vtisnejo še razne sličice. Severni Slovani posebno ljubijo "opisane" pirhe, namreč, da se na enakomerno pobarvan pirh z nožičem narišejo različni okrasni in napis. Taki okrašeni pirhi so tudi v navadi v mnogih krajih bivšega Spodnjega Stajerja, zato je tam bolj razširjeno ime pisanka kot piruh.

Sladničarje izdelujejo tudi raznih vrst pirhe iz sladkorja ali iz sladkih zmesi. To seveda je le ponaredba pravih pirhov. Otroci na Slovenskem štejejo med pirhe tudi oranže in jabolka.

Vsekakor pa morajo za "podlago" pravih pirhov služiti jajca različne perutnine, in tu pridejo v poštev seveda najprej kurja jajca. Lahko bi se pa rabila v to svrhu tudi jajca želv, kuščarjev in drugih plazilcev. Vse plazilke pa so ljudem v splošnem odvratne, zato, kolikor je znano, se nikjer ne poslužujejo njihovih jajec za pirhe.

Nedavno so raziskovalci neke v Južni Ameriki našli zelo velike polže, ki ležejo jajca debela kot golobja. Za silo bi se torej tudi taka polžja jajca dala porabiti za pirhe; pa je skrajno dvomljivo, da jih bo kdaj ta čast doletela.

Jajca ali pirhi predstavljajo simbol vstajenja, ker iz navideznosti mrtve stvari pride živo bitje. Jajce je veljalo za tak simbol že pri davnih paganskih narodih ter je bilo poštevano pri njihovih pomladanskih svečanostih kot pri nas pirhi v velikonočni sezoni.

OKOSTJE MASTADONA

Blizu mesta Cromwell, Indiana, je nedavno 10letni deček farmerja Donovana našel nekakemu zobu podobno kost, ki je tehtala osem funtov. Kost je čudno reč in jo nesel domov. Njegov oče je menil, da utegne to res biti zob kake prazgodovinske živali, zato se je obrnil na avtoritete državnega muzeja, ki so se za nenavaden najdbi zanimali. Ko so tozadevni eksperti s pomožnimi delavci dospeli na mesto najdbe, so najprej dali zgraditi veliko lopo nad dotičnim prostorom, da ga zavarujejo pred radovedneži in iskalci suvenirjev. Nato so polagoma začeli odkopavati zemljo z malimi ročnimi lopaticami. Odkopavanje je spravilo na površje skoro popolno okostje enega največjih mastadonov. Eden čakan tega davnega velikan je nad 12 čevljev dolg. Mastadoni, kot znano, so bili sorodniki današnjih slonov, toda mnogo večji od njih.

Narodni dolg

Ameriški narodni dolg znaša zdaj okrog 16 tisoč milijonov dolarjev, ali \$130 na vsako osebo. Koncem svetovne vojne je znašal dolg nad 30 tisoč milijonov dolarjev. Ves ta denar so posodili vladi prebivalci Zedinjenih držav, ki prejemajo obresti od tozadevnih bondov. Zedinjene države nimajo nikakih zunanjih dolgov.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Za izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Jugoslavije v Buenos Airesu, Argentina, je bil dne 14. marca imenovan Slovenec dr. Ivan Shvegel, sedanjí minister na razpoloženju. Pred tedni je bilo napačno poročano, da pride dr. Shvegel kot poslanik v Washington, D. C. Dosedanji izredni poslanik in pooblaščení minister Jugoslavije v Buenos Airesu, dr. Milan Stražnički, je premeščen v istem svojstvu v Haag.

Newyorki list Times z dne 25. marca poroča, da je bil bivši ljubljanski zduj upokojeni škof dr. Anton B. Jeglič, potujoč iz Jugoslavije v Gorico, na italijanski meji zavržen, dasi je imel vse potrebne dokumente v redu. Škof Jeglič je bil namenjen v Gorico na obisk k škofu Sedeju, ki je praznoval 25-letnico mašništva. Italijanske oblasti so se na ta način znesle nad škofom Jegličem, ker je zagrebški nadškof Bauer priporočil molitve za zatiranje Slovencev in Hrvatov v Julijski Krajini.

Vsled poplavl, o katerih je bilo že poročano, je bilo najbolj prizadeto hrvatsko Posavje, posebno okolica Sremske Mitrovice, Nove Gradišče, Kojnja in Ogulina. Tudi nekateri črnogorski kraji so bili prizadeti.

Potres, ki je v prvi polovici marca zadel Južno Srbijo, je povzročil mnogo materialne škode, človeških žrtve pa k sreči ni bilo veliko. Minister socialne politike je izjavil, da je 659 hiš podrtih, 829 poškodovanih in nad 6000 ljudi brez strehe. Vlada je za prvo pomoč po potresu prizadetemu prebivalstvu nakazala svoto pet milijonov dinarjev, kar se v prvi vrsti rabi za prehrano in začasno zavetišče potresnih žrtvev.

Glasom poročil v ameriških listih so na večer 24. marca zopet čutili potresne sunke v okolici mesta Rudnik v Jugoslaviji. Potres je povzročil mnogo strahu med prebivalci, faktična škoda pa je le majhna.

Z industrializacijo Slovenije rastejo tudi obolenja prebivalcev na jetiki. Delo v tovarnah je nezdavno in prehranjevanje je zaradi nizkih mezd nezadostno, kar odpira prsto pot jetiki. Sodi se, da bolega v Dravski banovini okoli 70.000 oseb za jetiko. Odprto tuberkulozo ima do 20.000 bolnikov, ki stalno ogrožajo svoje sostanovalce. Umrje jih do tri tisoč letno.

V vasi Kurincu blizu Krive Palanke je umrl eden najstarejših državljanov Jugoslavije, 110-letni Dode Milenkovič. Ze pred leti mu je neka ciganka prerokovala, da bo umrl ta in ta dan v letu 1931. Starček je v to trdno verjel in se vestno pripravil na smrt.

Napovedanega dne je starček vstal zarana. Bil je prav čil. Opravil je molitev, nakar je oblekel novo srajco. Pozval k sebi vse člane družinske zadruge, ki jih je okrog 40, in je vse po vrsti poljubil in se od njih poslovil. Sinovi in snah so se sicer smejali starčkov bojazni pred smrtjo, toda stvar je postala kmalu prav resna. Starček se je vsedel v svoji stari naslanjač in—mirno izdihnil.

VSAK PO SVOJE

Voščim vam vsem skupaj srečno in veselo pomlad! To je sicer precej neobičajno voščilo, pa je na mestu, kajti pomlad je najlepši praznik v letu.

Da me ne boste vpraševali, kar naprej povem: cvetnodeljske butare nisem nosil. Imam dovolj butar, katere mi je naložilo življenje, da jih nosim vsak dan. Kogar je enkrat do krvavega opikala trnjeva butara, se bo izogibal tudi take, ki je navidezno vsa iz cvetja in pisanih travok.

Ragljanja v Velikem tednu se ne mislim aktivno udeležiti. Naj se da prilika tistim, ki imajo prirojene talente, saj jih, hvalabogu, ne manjka. Isto velja za klepetce.

Za Veliko noč so v modi nove obleke. Jaz ne dam dosti na modo, zato si bom nabavil samo nove nogavice. Sploh pa je dobra podlaga pri vsaki reči velike važnosti.

Nekaj velikonočnih pirhov mi je že obljubljenih. Da-li jih bom tudi dobil, je pa seveda drugo vprašanje.

Sicer pa pirhi itak niso namenjeni za jed, ampak za gledanje. In vidimo jih dosti, hvalabogu, take za naravno rudečico in umetno pobarvane.

Za hren in pelin, ki tudi spadata med velikonočne delikate, se, ni treba skrbeti. Tega ne manjka niti meni niti cenjenim čitateljem. Za dobro mero dobimo večkrat še popra pod nos.

Za oficijelne velikonočne cvetlice veljajo bele lilije, toda te lepote so vzgojene v toplih rastlinjakih in pomehkušene do skrajnosti. Meni sta kot velikonočni simbol regrat in pomlad nunka mnogo ljubša, ker se lastnoročno upreta zimske diktaturi in se iz svojih moči postavita na noge. Posebno regrat je pravi selfmade man. Vedno je mož na svojem mestu, pa če ga srečaš v parku, ali v restavraciji.

Restavracije so čudovite institucije. Mnogi čitatelji imajo o restavracijah le medle pojme, jaz pa imam mnogo opravka z njimi že nekako dve desetletji, zato si domišljam, da jih poznam, in jih ljubim. Mislim namreč priproste in srednjih vrst restavracije. Te povprečne restavracije so dobre in poštene, kot so dobri in pošteni povprečni ljudje. Samo spoznati jih je treba.

Dobra kuhinja in snažnost je seveda prvo priporočilo za vsako restavracijo. Nič manj važna pa ni prijazna postrežba. Ni vseeno če se vrže kosilo pred tebe nekako tako kot se vrže krma kravi ali prešiču, ali če se postavi pred tebe z neko dostojnostjo, ki je vredna človeka. Ni vseeno če te pri tem pozdravi prijazen obraz, ali če te strežajka pogleda kot "hudič iz krugie."

Dobra strežajka v restavraciji je umetnica in se jo lahko postavi v eno vrsto z dobro igralko ali pevko na odru.

Obdržati pozo dostojnosti in prijaznosti obenem za strežajke v restavraciji ni majhna reč, posebno pri dolgih delovnih

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VII. 83 NO. 13

Prebujenje in vstajenje narave

Narava ima neštete milijone otrok vseh mogočih oblik in velikosti. Mnogo teh njenih otrok prespi zimske mesece. Orjaški hrast spi prav tako kot koreninica drobne marjetice, medved v brlogu prav tako kot žaba v blatu ali pikapolonica pod suhim listjem. Sneg in zimske megle tvorijo odejo za tisočere zaspance v naravi; snežni viharji jim živijo uspavanke.

Pa pride mlado solnce in pol objestno pol samozvestno odgrne to odejo, nakar začne poljubljati mamico zemljo in tisočera speča očesa njenih otrok. Na nebu zavirajo svetlo višnjeve z belimi čipkami preprežene zastave. Od juga pridrvijo na nevidnih belcih razposajeni gorki vetrovi, prinašajoči prve pozdrave bližajoče se pomladi in svirajoči veselo zmagoslavno koračnico.

Takrat se začnejo odpirati zaspana očesa in mežikajoče zro v svet, ki se koplje v prelestnem solnčnem sijju. Neštete milijone je teh oči; saj tvori očesce vsak poprek drevja, grmovja, poija in travnatih livad. Zvončki zazvonijo pesem pomladi, pomladni žafran nazdravlja z biserno roso v pestrobarnih kelihih, bele mačice splezajo na vrhove, kjer se zadovoljno solnčijo, regrat in dafodili prižgejo svoje žarnice. To so otroci narave, ki zgodaj vstajajo.

Mnogo je pa zaspancev, katerim je treba kopelji, da se prav predramijo in začnejo vršiti po materi naravi predpisane posle. Tudi za to je poskrbljeno. In zlatih nebeskih škropilnic se vsuje svež in življenja poln pomladni dež, katerega peket sliči veselumu taktu plesa gozdnih vil. Kalne pomladne vode odnesejo vso zimsko nesnago in zaspanost in temu sledi pravo vstajenje.

Po zlati solnčni preprogi se prismeje božanska Vesna, najlepša deklica vseh vekov. Kamor stopi njena noga, požene bujna zelenjad, kamor pade njen pogled, zakipi duhteče cvetje, kamorkoli doseže njen srebrni smeh, ji odgovori petje vzradočenih otrok narave. Čmrliji in čebele po cvetlicah zapojejo po svoje, žabe v mlakužah po svoje, robinji in tisočeri drugi ptiči po ozelenem drevju po svoje.

Tako se obhaja veličastni praznik vstajenja v naravi. In kogar ta najlepši praznik leta ne vzdigne in ne navduši, ni več živo bitje v pravem pomenu besede, ampak nekaka mumija.

Takoj za tem praznikom pa se začne delo. Nobenega oklevanja ni več, vse v naravi hiti po svoje delati za bodočnost. Vsaka rastlina, vsaka živalica od najmanjše do največje dela in se trudi po svojih močeh, da njena vrsta ne zamrje, ampak, da se razmnoži in razširi.

V tem oziru skušajmo posnemati oživljeno naravo tudi mi člani J. S. K. Jednote pri delu za rast in napredek naše vzorne podporne organizacije.

RAZMIŠLJAJMO VČASI...

V mnogih slovenskih naselbinah te dežele imamo slovenske trgovce in obrtnike. Poleg drugih gospodarskih ustanov radi tudi nanje kažemo, kadar se hočemo izkazati kot vpoštevani vredni narod pred Američani. Stotera podpora in kulturna društva in razne naše dobrodelne organizacije, statue ali začasne, nikoli ne prezrejo naših trgovcev in obrtnikov, kadar se kolekta takozvani narodni davek.

Skoro vsi naši trgovci in obrtniki se takim pozivom navadno po najboljši možnosti odzovejo, pokažejo se gentlemene.

Iz tega sledi, da bi se morali izkazati gentlemene tudi mi, kadar se gre za nabavo potrebnih stvari ali ene vrste, katere dobimo pri naših ljudeh po isti ceni ali ceneje kot drugod.

To velja tudi glede hranjenja denarja in naših slovenskih denarnih zavodov.

Težke tisočake imajo slovenski trgovci kreditirane našim ljudem, ki vsled industrijske in splošne gospodarske depresije ne morejo poravnati svojih računov.

Koliko časa bodo mogli trgovci tako kreditiranje vzdržati, je v veliki meri odvisno od tistih odjemalcev, ki morejo plačati v gotovini.

Če se rojaki obračajo do naših trgovcev, kadar potrebujejo kredit, morali bi jih poznati tudi takrat, kadar plačujejo v gotovini.

To bi morali imeti vedno v spominu, posebej pa še zdaj v času velikonočnega in sploh pomladnega nakupovanja.

Nova Doba ne "življi" od oglasov slovenskih trgovcev, torej urednik ni napisal gornjih vrstic kot kakšno protiuslugo za oglaševanje, ampak, ker smatra, da je tako prav in pošteno!

Iz urada gl. predsednika

Kakor pri vseh velikih podjetjih, tako imamo tudi pri naših jednotah različne probleme, kateri so v gotovih slučajih jako kočljivi. Tako imamo pri naši Jednoti, razen afere društva št. 37, v Clevelandu, O., velik problem glede sklada onemoglih. Posebno preglavico nam dela člen 39., točka 5. Razne pritožbe, prošnje, protesti in celo pretnje prihajajo zadnje čase na glavni urad. Očitno se nam je od gotovih strani, da smo preradodarni, ter očita se nam zopet, da smo pristranski. Glavnega vzroka pa nam nikdo ne navede, to je, da imamo v skladu onemoglih okrog \$15,000, kar znači, da moramo silno paziti v tej delavski depresiji, da se nam ta sklad ne izčrpa. Posledica temu bi bili zopet protesti, pritožbe ter pretnje. Iz mojih izkušenj mi je znano, da prosijo za podporo taki, ki niso v nikakoli potrebi, le opirajoč se na pravila. — Naveden primer: "Član N. N., zavarovan za \$1000 ter za dva dolarja bolniške podpore, star 70 let, ima štiri odrasle otroke, kateri so dediči po njegovi smrti, prosi da bi se plačal assement iz sklada onemoglih." Naša Jednota je bratska podpora organizacija, toda v takih slučajih mi ne podpiramo samo svojih bratov, pač pa njih dediče. To omenjam le mimogrede, da članstvo lahko razvidi, kakšne prošnje prihajajo v glavni urad.

Letos je "kampanjsko leto" za našo Jednoto, ter upam, da bo rezultat dovoljen koncem leta, ker znamo mi je, da imamo med članstvom vrle agitatorje. Posebno pa pričakujemo od naše mladine nekoliko več agilnosti, posebno sedaj, ko naša Jednota nudi mladini največje ugodnosti. Na zadnjem "basketball tournamentu" v Chicagu se mi je obljubilo, da denar porabljen v ta namen, je najboljši obrestonosno naložen. Obljubljena nam je bila vsestranska agitacija od strani angleških poslušajočih društev. To ni nič več kot prav, saj vendar naša Jednota nudi najboljšo ugodnost za mladino. Edina moč želja, katero gojim od JSKJ je, da naša Jednota raste ter napreduje v korist njenega članstva.

Moje največje veselje je izza mladih let mi je delo pri bratskih organizacijah. Kako prijetno je delati v organizaciji, kjer vlada sloga ter bratska vzajemnost. Priznati moram, da pri društvi naše Jednote vlada red, ako se pa kje pripeti kak nesporazum, skušajmo ga mirnim potom poravnati najprvo pri svojem lokalnem društvu.

Kreg in prepir ne koristi nikomur, najmanj pa pristojni bratskim organizacijam. Veselje imam do dela v glavnem odboru, ker vsi odborniki mi gredo na roke ter mi pomagajo v vseh zadevah. Jako me pa žalost, ko vidim malenkostne prepire pri lokalnih društvih. Iz golega osebnega sovraštva se zaneti prepir, in zato naj trpi cela Jednota. Ravnanje se po pravilih ter po zaključkih glavnega odbora, pa vam jamčim, da nam je napredek zagotovljen.

Paul Bartel,
glavni predsednik.

NAŠI POŠTNI LETALCI

Trije poštni letalci, Fred Kelly, Jimmy Carson in Jimmy James, so preleteli že nad 8,000 milj vsaki, torej toliko kot znaša pot okoli zemlje. Možaki prevažajo pošto med Los Angelesom in Salt Lake City od meseca aprila 1926.

POLJUB VESNE

Poljub tvoj, Vesna, tvoj šepet in ptičje zbor pojoč v zelenje, cvet ovil je svet, prizval Veliko noč.

A. J. T.

A. J. Terbovec:

CVETJE BRESKEV IN VIJOLIC

Arkansas se ne more šteti med izrazito južne države, vendar je pomaknjena dovolj daleč na jug, da navadno odpravi zimo z nekaterimi močnimi slanimi in kvečjem s poldnevni mrazom. Izmed sadnega drevja tam najbolj uspevajo breskve. Ponekod je najti tudi lepe vinograde. Država Arkansas je marsikje gričasta in kamenita, in taki kraji so deloma porabni za vinsko trto. Arkansaški vinogradi so me zanimali posebno zato, ker imajo, vsaj ponekod, mesto lesenih kolov kamenite stebre, na katere je navita žica za oporo vinske trte. Tudi vina arkanskih vinogradov so posebne vrste: slajša in močnejša kot vzhodna vina, toda lažja kot californijska. Kolikor je meni znano, so se z vinogradništvom v tistih krajih sivoječasno največ bavili Švicarji, dobre, poštene in gostoljubne duše, ki so imeli med tamkaj naseljenimi Slovenci mnogo prijateljev. Slovenske naselbine v Arkansasu niso nikoli bile številne in velike, in grupirale so se večinoma okoli premogovnikov. Ponekod je bivalo v kakšni premogarski naselbini le par slovenskih družin in nekaj samcev. Kljub temu me je včasih zanesla trgovska pot tja, posebno pozimi ali v zgodnji pomladi, ko je bilo višje na severu še hladno. Zima namreč še nikdar ni bila po mojem okusu.

Nekoč, bilo je nekako začetkom marca, me je zaneslo v eno teh malih premogarskih naselbin Arkansasa. Oglasil sem se pri rojaku N., ki je bil eden mojih večletnih prijateljev, in, kot samoumevno, me je družina sprejela "za svojega" za nekaj dni. Dnevi so bili lepi in solnčni, regrat je bil v svojem najboljšem in tudi vijolice so že cvetele po vrtovih. V tistih krajih ljudstvo posebno ljubi duhteče vijolice in videti jih je skoro na vsakem vrtu. To so bili dovoljni vzroki, da se mi ni nič posebno mudilo z mojimi trgovskimi opravki.

Prijatelj, pri katerem sem se začasno nastanil, si je bil baš malo prej postavil novo hišico štirih ali petih sob na zelo obsežnem lotu. V takih naselbinah loti niso tako na ozko merjeni kot v velikih mestih. Pri hiši mora biti dovolj prostora za zelenjadni vrt, za nekaj senčnih drevces in morda celo za nekaj vrst vinske trte.

Ograja okrog hiše in stavbišča je bila že gotova, toda vrt je bilo treba še urediti. Moj gostitelj, vedoč, da se nekaj razumem na vrtnarstvo in vinogradništvo, me je prosil, da bi mu pri tem šel nekoliko na roko, kar sem storil z veseljem. Na hladni sever se mi namreč ni prav nič mudilo. Pri bližnjem vinogradniku Švicarju sva dobila potaknencev vinske trte in zasadila tri vrste vinograde. Dobila sva tudi nekaj mladih breskev, ki sva jih posadila na prostorih, kjer naj bi tvorile senco, ko odrastejo. Dobrodušni Švicar nama je pri delu pomagal, likof pa smo zalili z rdečim arkansaškim vinom, kajti takrat v deželi še ni bilo prohibicije.

Ko je bilo to gotovo, me je dvanajstletna domača hčerka Josie plaho vprašala, če bi ji hotel nekoliko pomagati pri ureditvi njenega vrta, ki naj bi bil, po materini odločitvi, pred hišo ali na "frontu," kot pravimo. Pa sva napravila dobre štiri čevlje široko gredo in jo obložila z gručastim kamenjem, katerega sva dobila ob strugi bližnjega potoka. Pri sosedu je Josie dobila velik grm vijolic, katerega sva razdelila in posamezne dele posadila ob robu gredice. Na gredico sva posejela petunije, kalendule, turške naglje, ostrožnik, cinije,

resedico, balzamine in druge poletne cvetlice, na obeh hišnih vogalih pa sem posadil sadike vinske trte, katerih prirežane mladike so se močno solzile. Ker so nam bile od prej ostale še tri šibice podobne sadike breskev, sem še te v primerni razdalji posadil na gredico.

Ko je bilo vse to opravljeno, je Josie kar žarela veselja, ploskala z rokama in se ni mogla dovolj nagledati svojega vrta.

Proti večeru smo vsi štirje, namreč gospodar, gospodinja, Josie in jaz, sedeli na stopnicah in se pogovarjali o tem in onem. Mala Josie pa se ni mogla nagledati svojega vrta, vsake pol minute je vstala in ga občudovala. Hotela je tudi vedeti, zakaj se mladike posajene vinske trte tako solzijo. Mati ji je razložila, da je to nekaj takega, kot če bi se ona urezala v prst: kri bi tekla in bolelo bi; tudi rastline čutijo bolečine po svoje.

"Josie, kako pa boš plačala 'stricu,' ki ti je pomagal tako lepo urediti tvoj vrtič?" nenedoma vpraša mati.

Dekleček malo pomisli, nakar odvrne: "Dala mu bom najlepši pirh, če počaka pri nas do Velike noči."

"Škoda, da bom moral poprej odpotovati," pravim jaz, "do Velike noči je še skoro mesec dni."

"Pa bi mu dala vsaj en poljubček v zahvalo," pripomni mati hudomušno.

"Nak, tisto pa ne," se odreže dekleček, zasuče se na peti, vrže name za hip svoje oči, ki so bile sinje in sladke kot cveti zgodnjih vijolic, nakar skrije svoj obraz v materinem naročju.

"Kakor hočeš!" pravim jaz, in vsa družba se je glasno zasmejala.

Sedem let je minilo, predno me je zopet zanesla pot v dotično naselbino. Velika noč, ki je bila tisto leto koncem marca, je bila že minila, in arkansaške breskve in vijolice so bile v najlepšem cvetju. Tekom sedmih let se v vsakem kraju lahko mnogo izpremeni, torej nisem mogel vedeti, koliko znancev bom še našel v omenjeni naselbini. Vsled tega sem pustil mojo prtljago v neki prodajalni blizu postaje, kjer je bil "oficijsni" in trgovski del naselbine. Prava premogarska naselbina se je nahajala nekako pol milje vstran na položnem gričku.

Mehke, zgodnopoladne saponice so se igrle z rožnatim breskovim cvetjem, ki je mestoma že odpadalo. Skoro iz vsakega vrtiča, ki so obdajali skromne hišice premogarjev, so me pozdravljala sladka očesca duhtečih vijolic. Bilo je še zgodaj popoldne in tisoč mladih krasot se mi je smejala od vseh strani, torej sem prav zlošno korakal po "glavni" cesti naselbine. Prav tam na koncu, kjer se že pričena farme, bi morala biti hiša mojega prijatelja.

Le na polovico se je videla izmed cvetečih breskev, toda spoznal sem jo kljub temu. Odprem vrtna vratica in obstanem pred stopnicami. Na oknih so beli, čipkasti zastori in vse okoli hiše čisto in v lepem redu. To me je uverilo, da še bivajo Slovenci v tej hiši. V tem opazim na zelenjadnem vrtu, ki se je razprostiral deloma na strani, deloma v ozadju hiše, mlado žensko, ki je nekaj sadila ali presajala.

Stopim bližje, vljudno pozdravim in vprašam, če še tukaj stanuje Mr. N.

Deklica se zavrta in odvrne: "Seveda, toda on dela in bo doma še ob petih." Pri tem me radovedno ogleduje.

"Kaj ne, da si ti, da ste vi Josie, nekdanja mala Josie,"

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Podpredsednik: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMBEK, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbori:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISE, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikačajo se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišniške sponice naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.
Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 3 člani ali članicami.

Ivan Albreht:

VELIKONOČNI GOVOR

Ne vem, kaj bi dejal za ta slovesni čas. Težko, težko je menda vsem med nami in bolj prijetno bi bilo nam v črni jami ko da vstajenje zdaj praznujemo pri nas.

"Te deum" eni, "Miserere" drugi nam pojo. Komu verjame človek naj v tej obci zmede? Je-li resnica zlata vedno v mirni sredi? Zaman razbrati pravo trudi se oko.

Imam prijatelja in Stud mu je ime, srd vsemu, kar z lažjo nas plehko veže, strupeno nas v meso in mozeg reže— Prijatelji, pošteno, roko na srce:

Zaman je trpel Krist, zaman je vstal! ... Da stopil danes bi med nas, bi ga pobili in mu potem pogreb slovesen priredili in kamen še na grob, da bi bolj trdno spal.

Pustimo to! — Zavesa! — Saj ni res. Vse je lepo in blago, prav med nami in v slednjem sreč se zgolj Aleluja drami in delez naš je Jagnje iz nebes. In eno smo v ljubezni zvesti vsi: na petek veliki bi radi našli Pusta in strupa polna srca so, molitve usta, vse v božjo čast in blagor naših dni.

("Slovenski Narod.")

poizvedujem nadalje.

"Kajpak, da sem," se zasmije, "in vi ste tisti potnik, ki mi je pred sedmimi leti pomagal tako lepo urediti moj vrtič. Dobro se vas spominjam. Moj oče in mati sta dostikrat mislila na vas in govorila o vas, in jaz tudi."

Ponudim ji roko, toda deklica v zadregi ogleduje svojo desnico, češ, da je umazana od prsti; pri takem vrtnem delu se človek umaže.

"Nič zato," pripomnim, ko ji stisnem desnico, "roka, ki dela, je posvečena, vsako pošteno delo je sveto in zemlja je sveta, ter posebno spomladi diha sam blagoslov."

"Zdaj morate pa takoj pogledati moj vrtič, ki je deloma tudi vaš," hiti devojka in me povede v osrednje hiše.

Tam so se kosatice tri breskve in s svojimi cvetečimi vejami malone zakrivale polovico prednje hišne stene. Pod njimi so cvetele narcize, hiacinte in dafodili, rob gredice pa so kot višnjeve trak ovijale cveteče vijolice. Pod najbolj košato breskvo, ki se je nahajala bližje hišnega vogala, je bila postavljena mala klopica.

"Glejte," mi razkazuje mlada vrtnarica navdušeno, "kako so zrastle breskve, ki so bile tako drobne šibice, ko sva jih posadila pred sedmimi leti, in kako so se razkošatile vijolice!"

"Yes, in kako je zrastle in se razcvetela nekdanja mala Josie!" ji sežem v besedo.

Deklica se nasmeje, nakar nadaljuje: "In ta klopica! Kolikokrat je na njej sedela moja

mamica in občudovala moj vrtič. Mnogokrat se je spominjala tudi vas in ugibala, kdaj se kdaj obiščete, da boste videli, kako je bilo vaše vrtnarstvo uspešno."

"Pa kje je mati?" se v tem hipu domisljam jaz.

"Mati, moja dobra mamica, vzdihne deklica, "že dobri dve leti počiva tam-le pod tistimi griči!"

Solze so zaigrale mladenki oči, ko sem iskal primernih besed sožalja, nakar se je obrnila na stran in hoteča skriti žalost, ki jo je premagala, je hudovala sama nad seboj.

"Jej, kakšna pozabljivka sem! Niti čase vina vam nisem ponudila, in tako gorodan je. To res ni po slovensko. Oprostite, bom takoj nazaj."

Kmalu je bil pred menoj plandaj s steklenico rdečega vina, narezanim kolačem in par pestrobarnih pirhi. In kdo je bil hudovala sama nad seboj? "Jej, kakšna pozabljivka sem! Niti čase vina vam nisem ponudila, in tako gorodan je. To res ni po slovensko. Oprostite, bom takoj nazaj."

(Dolje na 5. strani)

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

KEEP THE INTEREST ALIVE

What will happen to the railroads of this country if the revenue derived from passengers and freight continues to decline as it has in the past two years? The motor bus has taken much business from the railroads. At first the motor coach carried passengers over short distances, but as the manufacturers of busses improved the finished product to such an extent that commuters between large cities almost demanded bus service. The latest is the sleeping berth for night travelers on motor coaches, adding more difficulties to the railroads.

Until recently pipe lines carried natural gas from oil fields over a distance of several miles. Cleveland, O., has been receiving its supply of natural gas from West Virginia for many years. Along came a discovery whereby steel pipes several feet in diameter could be welded at a low cost to the manufacturer. Hence the demand for such pipes. At the present time the manufacture of such pipes keeps part of the steel industry moving.

Oil and gasoline will now be carried by many miles of pipe from the refineries to the users in the larger cities. Chicago ranks among the first to accept gasoline direct from the refineries located in Texas, and a project is under construction at the present time whereby steel pipes will convey the finished product.

All of which is cutting down business for the railroads. Net operating revenues have shown a substantial decrease during the year 1930 over 1929. Consolidations of railroads has not entirely met the revised form of transportation, and neither has the centralization of forces scattered throughout the many miles of rails into one general office. There is a general rumor to the effect that the U. S. government may be given the reins. People living in rural towns not served by motor coaches depend upon the railroads entirely, and it is because of them that the railroads must continue to exist.

But the railroads can be blamed to a large extent for the decreased operating revenue. In times of prosperity the rails disregarded entirely one important element necessary to the continuance of any organization—to attract and to hold the public on the advantages of riding the trains.

This should serve as a lesson to all. And especially to members of SSCU. Perhaps your lodge is attractive and a number of members take great interest in its many movements. Great care should be exercised to see that the unit as a whole does not become suddenly dormant, expecting to keep the enthusiasm alive on past accomplishments. Keep the wheels of lodge interest moving at all times. And should the present governing body show an inclination to become lazy, it is but reasonable to expect replacements by other members who are anxious to keep the interest at high pitch at all times.

Don't be caught napping.

Hear Ye! Hear Ye!

There have been masquerade, hard time, fall and Valentine dances—but "variety is the spice of life." Therefore Lodge Zvezda, No. 170, SSCU, is adding to the list a balloon dance to celebrate the fifth anniversary of its founding. As an added attraction, a valuable wrist watch will be awarded.

All those who have ever attended Lodge Zvezda's affairs know what a delightful time is in store. What with "domaća klobase," "potica" and refreshing drinks, an enjoyable occasion is fairly assured.

Everyone knows Johnny Kocjan and his Merry-makers, who have made themselves popular by furnishing music to please both the old and young. It is with this thought in mind that Lodge Zvezda has engaged their services for that certain night in May, the second day of the month, beginning at 8 o'clock, to last till the wee sma' hours of the morning. The location of this festival will be at the Polish Falcons' Hall, 1921 W. 22d St.

BEAR THIS IMPORTANT DATE IN MIND AND WE ARE SURE YOU WILL FIND IT TO BE ONE OF THE MOST OUTSTANDING EVENTS OF THE YEAR.

NOW, WE ASK—WHAT MORE CAN BE EXPECTED TO CREATE GOOD CHEER AND HAPPINESS?

ALL NEIGHBORING LODGES AND THEIR FRIENDS AND RELATIVES ARE CORDIALLY INVITED. HERE'S HOPING THAT YOU WILL BE PRESENT!

Easter greetings!

Agnes Jurcic,
No. 170, SSCU.

Plan for Miss Perdan's Concert May 9

A meeting of officers from all SSCU lodges in Chicago, Ill., was held recently at the office of William B. Laurich, president of Chicago JSKJ Sport Club and member of Supreme Board of Trustees. Purpose of the gathering was to discuss the coming concert of Miss Jeanette Perdan, pianist-vocalist, to take place May 9. Miss Perdan, a very congenial young lady, was present and can depend upon our assistance in the forthcoming concert.

The concert was originally scheduled to take place May 10, but has been changed to May 9, and will be held at the American-Bohemian Hall, located at 18th and Loomis St.

As this concludes the concert tour of Miss Perdan in the States, it is sincerely hoped that it meets with great success. The co-operation of Chicago music lovers is earnestly solicited. A dance sponsored by the Chicago JSKJ Sport Club will follow Miss Perdan's concert.

Dave Pintar, Vice Pres.,
Illini Stars, SSCU.

BUNCO PARTY

Aurora, Ill.—A bunco party is to be given by St. Ann's Society, No. 119, SSCU, and will take place Thursday evening, April 9, at 8 o'clock, in the Slovenian Club. Prizes will be awarded to women and children. Admission for adults is 25c and for children 15c. Dancing will follow the games, music to be furnished by Mr. Joseph Kocjan. All members are urged to attend and bring along their friends. The committee in charge promises an enjoyable evening to all guests in attendance.

Mary C. Verbic, Sec'y.

COMMENTATOR

RUSSIA OF TODAY

In Russia women enjoy more rights than in any other country. She may vote and hold office with none of the discriminations found in other countries. Equal sex rights and privileges; she may marry and divorce at will; she has equal rights in her children, and all her children, born in wedlock or out, are legitimate. She may do anything a man may do without stigma.

Nothing unusual to see a woman in charge of a construction gang; a factory manager, a doctor, officers in the army are some of the positions assumed by the supposedly weaker sex. What a land of opportunity to the woman that despises the everyday conventions that force her to assume and carry out the duties befitting a lady.

People living outside of Russia would hardly be satisfied with the conditions prevalent in the average home. Both the husband and wife work. Their children are fed in school, while the parents eat at the factory. Evening finds them together to enjoy the only meal of the day.

The theory of Russian government is to instruct all the subjects in the art of "running the government." Husband and wife can attend evening schools. Food cards, clothing cards, cards for railway tickets, for sweets, soap cards, theater cards—in fact for almost all life's necessities and luxuries the worker can obtain them for much less than the market price. The doctor at work takes care of the worker without fee.

Work is the predominating factor in the Russian of today. Under the regime of the czar the average peasant was working entirely for his benefit, and very little was left for him. Hence the peasant became lazy. With the overthrow of the czar it became imperative that he must work, since he himself was to benefit.

Whatever advantages the Russians may enjoy is offset by the utter lack of house room. It is common to have six families occupy three rooms. The kitchen is used jointly, in which all are permitted the use of the stove and the same utensils. Their only privacy is the bedroom, and these are miniature in size compared to the average bedroom. Yet the Russians seem to thrive on it. How long it will last is hard to foretell. Present conditions indicate that the new mode of standardized living in Russia may succeed. However, outside civilization looks upon Russia with a frown.

News of Illini Stars

Chicago, Ill.—The next regular monthly meeting of the Illini Stars, No. 211, SSCU, will be held April 7, at Berger's Hall, 2653 S. Lawndale Ave., and will commence promptly at 8 p. m. Each member is urgently requested to be present and to try and bring along at least one new member. All tickets and money received from the sale of dance tickets should be returned.

John M. Zvezich, Sec'y.

DO ANIMALS DREAM

There is good reason for supposition that dogs, horses and other animals dream. The question is closely linked with another, namely, whether animals can think and reason. Both questions are still the subject of controversy among naturalists.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 2089 Carter Ave., St. Paul, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Jubileers, No. 215, Minnesota state and national SSCU basketball champion lodge of Chisholm, Minn., added another title recently by winning the Chisholm amateur cage tournament. Picture of the champs appears in this issue of Nova Era.

Frank Okoren, Joe Malkovich and Joe Ekar play on the Chisholm High School basketball team that has won honors in the district and regional tournaments.

Five children died from exposure, while 15 are being treated following the most severe blizzard in 40 years that swept Colorado. The unfortunate children were held prisoners for 36 hours in a snow-filled bus near Towner, Colo., that also claimed the life of Carl Miller, driver.

Frankie Simms, Slovenian heavyweight boxer of note, knocked out Pierre Charles, Belgian fighter, in the first of a ten-round schedule. The bell saved Charles, who came back and outpointed Simms. Gus Wilson, former trainer for Jack Dempsey and Georges Carpentier, manages Charles, and it was he who saved him from losing the fight to Simms.

April 1 is all fools' day. But the union barbers of Cleveland are not fooling when they announce a reduction from 60 to 50 cents for haircuts effective April 1. Probably are anxious to "spruce" up people for the Easter parade.

National SSCU bowling tournament will take place April 18 and 19 in Cleveland, O. Pennsylvania, Ohio and Illinois SSCU state champion lodges will compete for sectional and national honors. Plans for the coming bowling festivities will be outlined at the meeting of Cleveland SSCU lodges to be held Friday, April 3, at the home of Frank Zorich, 6219 St. Clair Ave.

A music studio has been opened in the Slovenian National Home of Cleveland, O. Mr. Adolph Perdan is instructor in violin and Miss Irma Kalkan in piano.

Japan is trying to launch the 1940 Olympic meet. Backers of hotels and other business interests as well as Tokio municipality are making a determined effort. One main obstacle is the long distance to be traveled by the foreign participants. Free transportation over government railways may be given them.

LIBERTY BELL

The Liberty Bell was cracked on July 8, 1835, while being tolled as the remains of Chief Justice John Marshall were being taken from the city of Philadelphia. It is a common but erroneous belief that the famous bell was cracked July 4, 1776, while being tolled to proclaim the adoption of the Declaration of Independence.

REFLECTIONS

Chisholm, Minn.—Now that the basketball season is over and the Jubileers, No. 215, SSCU, of Chisholm have been crowned champs, it might be well for us to look back and see what we've accomplished. Considering this was our Union's first venture into a unified schedule, we can certainly say it was a success, but can we feel satisfied? Can every lodge in our Union say, "Well, we put this year's program over"? I'm willing to say that those that did participate in our athletic program found a great deal of pleasure and some keen competition. A great many new friends were acquired. The Jubileers of Chisholm, the Arrowheads and the Sacred Hearts of Ely certainly deserve a great deal of credit for putting Minnesota in the front, and everybody in Minnesota can feel proud of the fact that the first national basketball championship goes to Minnesota, the birthplace of our Union.

Right at this time is an opportune time to indict other lodges in our state, as my activity is centered here. The roster of lodges shows that there are other SSCU units in Gilbert, Eveleth, Duluth, Hibbing and Virginia. To date none of these have participated in any athletic competition. While the Duluth Arrowheads have signified their intention of competing, they got off to a late start, but I feel that we can expect great things from them and that they will be a big factor in any league schedule from now on. Come on, Duluth, make your presence felt!

Not far from the home of the champs is Lodge St. John the Baptist of Gilbert. It is one of the first English-speaking lodges in Minnesota, but has never been in any SSCU competition. I'm sure there are great possibilities in this organization and that a livelier interest would gain a lot of recognition for it.

The others mentioned are senior Slovenian lodges, but the younger element ought to band together and put up a team. Of course, it's too late for basketball, but now is the time to think of baseball. Can these lodges come up to their potential possibilities? What is holding you back? Are you afraid to take the initial step? If so, why not call on the athletic board members to give you a helping hand? We are ready at all times to help to the fullest extent. Direct your inquiries, stating exactly your desires, to the writer or to our athletic commissioner, Louis M. Kolar, address above (under heading of "Athletic Board SSCU").

Anton Vessel,
National Athletic Board.

DANCE A GREAT SUCCESS

Illini Stars' first anniversary dance, given March 28, was a jolly affair. We are proud to say that it was a great success. The music was "hotter than hot" and the hall filled to capacity. All absentees should regret missing a good time. Take my advice and come to all the activities sponsored by the Illini Stars in the future. You are sure to have a good time.

Marion Tabor,
No. 211, SSCU.

Chaufeur: "Mrs. La de Daleigh, the car won't run. It must have a hoodoo on it."
Mrs. La de Daleigh: "Oh, dear! I thought it had every possible accessory. But I'll have one put on."

SPORTING BITS

SUBMIT YOUR IDEAS ON BASEBALL

Again the lodges interested in baseball are reminded of the coming national athletic board meeting to be held April 19 at Cleveland, O. Plans whereby champions of various localities will be determined, to eventually participate for the national SSCU title, will be made.

All members are requested to submit ideas to either Louis M. Kolar, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O., or F. J. Kress, 204 57th St., Pittsburgh, Pa., before April 12.

Baseball may be somewhat harder to plan than has been basketball and bowling, for additional transportation expenses must be dealt with, since both hardball and playground baseball require more players than basketball and bowling. Fifteen players for hardball and an equal number for playground baseball is the customary number for the traveling team to carry. However, only eight for basketball and six for bowling were provided for at the athletic conference held in Cleveland on Sept. 12 and 13, whereas ten for basketball and possibly seven for bowling is the customary roster of players seen on visiting basketball and bowling teams.

It must be kept constantly in mind that the SPORT FUND CAN BE EXHAUSTED. Financial assistance to the extent of \$100 to lodges maintaining athletic teams also must be considered.

Hence all lodges interested in baseball must submit their ideas by April 12, for upon this information received will the athletic board build future plans. Managers and captains of teams, as well as athletic directors of lodges should get in immediate touch with the two members mentioned at the beginning of this article.

What type of baseball do you think our Union should feature—hard baseball or playground? Or perhaps both? Where should the national title be decided, and how shall the champions of various states as well as sections be determined? These form but part of the problems to be solved by the athletic board. Submit your ideas immediately.

SSCU Athletic Commissioner.

Chicago Sport Club to Draft Set of Rules

Chicago, Ill.—Plans whereby a set of by-laws to govern sport activities of local lodges were discussed at a special meeting of the Chicago JSKJ Sport Club. These rules will be subordinate to those already in force, while others will be formed to be added to the national rules already in force, after they have been submitted to the national SSCU athletic board for approval.

A committee of three has been selected to draft the rules for the Chicago Sport Club, and is as follows: John L. Zvezich, Albert Spolar and Dave Pintar. Purpose in drafting part of the rules is to govern future tournaments.

All SSCU lodges and members thereof of Chicago are given special notice here to the effect that the set of rules (by-laws) will be read at three Sport Club meetings, and if no objections are received will be given to William B. Laurich, attorney-at-law, for final approval.

Dave Pintar, Sec'y,
Chicago JSKJ Sport Club

Arrowhead Membership Campaign

Ely, Minn.—Regular monthly meeting of the Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, was held Thursday evening, March 19, at the Slovenian National Home. Most of the evening was spent in discussing ways and means to increase our membership. We are now having a campaign that will last two months. Two teams are organized, with Mary Kovach and Jack Smrekar acting as captains. Below are the names of the two teams:

Mary Kovach, Captain	Jack Smrekar Captain
Joe Koschak	John Kovach
Louis Zgonc	Molly Zgonc
John Smrekar	Matt Zgonc
Angela Champa	Charles Buraglio
Mary Kolenz	Ann Mertel
Jennie Kolenz	Angela
Molly Merhar	Miklavcic
Mary Berens	Charles Merhar
John Sayavitz	Pauline Mrak
	Fred Banks

The losing team—the one that gets the least number of new members—will give a "feed" to the winning team. Who's going to win? WATCH OUR LODGE GROW!

Fistic Show Held April 9 in S. N. Home

On April 9 Orelis will hold a boxing show in the Slovenian National Home of Cleveland, O., with Heinie Martin, Cleveland Journal sports editor, acting as promoter.

An attractive card has been arranged, with Jack Pallat, national heavyweight champion and twice winner of the Golden Gloves tournament, heading the list and opposing Rudy Gersin. The next main attraction will see Tony Skulley mixing it up with Ed Soukup, both are in the 160-pound class and both have participated in the Golden Gloves tournament. Incidentally, Tony Skulley eliminated Soukup and undoubtedly the latter will seek revenge.

Other bouts include Frank Novak vs. John Persin, Johnny Mordus vs. Tom Komar in the featherweight class, Billy Gardner vs. Willie Ritchie and Stan Yeager vs. Steve Siker in the middleweight class, Johnny Woods vs. Babe Triscaro in the 112-pound class.

Two young ladies in the persons of Vic and Olga Koporec will entertain with vocal selections, along with Brancel brothers, accordionists. Dr. Mally, Frankie and Eddie Simms, Billy Skully and Joe Spiegel will act as officials. Price of admission is 75c, \$1.00 and \$1.50.

It is only on rare occasions that the Slovenian colony of Cleveland is treated to a fistic show, and for that reason should attract a large crowd. As such as serenity is desired, all mortals, and, yes, even Slovenes resort to the primitive instinct of engaging in the gentle art of exchanging wallops. Convention decrees that we refrain from exhibiting internal forces fighting for freedom; but we can watch two battlers fighting for blood and put ourselves in their place (usually the winner) and go through the mental process of hitting him on the chin.

Come to the boxing show April 9.

Entertainment is promised for the next meeting. Let's have more members attend.
Mary Kolenz.

Saying It With Comrades

Sixteen Candidates Resume Baseball Training

Waukegan, Ill.—To some folks Sunday morning, March 22 was just a beautiful and a warm spring day, but not so with the members of the Comrades Lodge. The boys took advantage of the marvelous spring weather and had their initial baseball practice for the ensuing season. Sixteen members appeared on the Wire Mill diamond, each one confident of landing a regular berth on the team. The management has decided to "clean house" during the next few weeks and a number of new faces will appear on the roster in the opening game, scheduled for the latter part of this month. Members of the baseball team will consist of members of the SSCU only.

In other words, the Comrades will start from the "bottom up," consisting of young material ranging from 16 to 20 years of age, among them will be Fritz and Bobby Bartel, sons of Mr. Paul Bartel, supreme president of our organization. Manager John Petrovic (submitter of this article) will appoint Earl McKinney as captain and coach of the reorganized baseball squad. May it be recalled that Earl McKinney piloted the Comrades' championship basketball combine during the 1929-30 season, which brought the first championship of any kind to our Union. Complete descriptions and histories of each and every individual connected with the Comrades' baseball team will appear in this medium in the coming issue.

A schedule calling for 35 games, opening April 25 and closing on Sept. 26, will be adopted in the near future. Included among these will be tilts with SSCU lodges for state and national championship. Managers desiring games with the local combine are asked to get in touch with the submitter of this article at 825 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill.

In the Mother of God Church League the Comrade Girls bowling team won three games from the St. Ann's squad. Frances Petrovic led the winners with 445. Jane Barle topped the losers with a splendid 470 series, with games of 167, 129 and 174. By virtue of the recent victory, the Comrade Girls cinched second place and have a fighting chance to cop first place honors. The Comrades' weaker sex made a splendid showing in their first year of bowling under the capable leadership of Capt. Mary "Darling" Rode. Who knows, maybe the ladies will make it plenty "hot" for the "opposite sex" next season. Comrade Boosters, beware, tsk, tsk, tsk!

John Petrovic,
No. 193, SSCU

Indians, Attention!

Chicago, Ill.—All members of the Indian Lodge, No. 220, SSCU, are requested to be present at the biggest meeting of the year. Preparations are being made to sponsor parties, picnics, and what not.

Do you know when our next meeting will be held? You don't? I'll tell you. Come around on Thursday, April 9, to 1615 Blue Island Ave., 7:30 p. m., and get in on this party, etc., etc., that we are planning. Remember that you can make plans for the same also. This meeting, and every one hereafter, will start as soon as a quorum is reached. Therefore, be on hand at 7:30 p. m. sharp, or else you might miss something.

All members who are in arrears with their dues can make payments to me or Albert Spolar at 1615 Blue Island Ave. Leo W. Moore, Sec'y.

Actors Study Hard to Make Play Success

Denver, Colo.—Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, makes its appearance again. We want to tell you of the good time we had on St. Patrick's Day. A party was given at the home of our vice president, Helen Pozelnik. All guests had a wonderful time and thanks are given to Mr. and Mrs. Pozelnik, Margaret Erjavec, Milly Zgajnar and Frank Pusilac.

Mention has already been made of the coming play to be sponsored by our lodge April 18 and 19 at 7:30 p. m. It will be given in the Slovenian language. Frank Smole, who has taken part in other productions, has the leading part, and, of course, is studying diligently to perfect the leading role. So are the other members having parts doing their very best to make our first play a huge success.

The neighboring towns of Denver are invited to attend, with an evening of splendid entertainment virtually assured. Setting takes place in what is now Jugoslavia, formerly part of Austria-Hungary. Many of our parents will take special delight to view the spectacle, as it will remind them of the many incidents taking place in their youth.

Towns of Longmont, Lafayette and Frederick should not miss seeing this play, as the chances of viewing another performance similar to ours do not present themselves at any time. It must be kept in mind that months of intensive preparations are required before the play or drama is perfected. A dance will be held following the play and will act as an added attraction.

Indians Entered A. A. U. Basketball Meet

Chicago, Ill.—Indians' basketball team (No. 220, SSCU), holders of Illinois SSCU title, entered the Central American Amateur Union tournament, sponsored by the Chicago Herald and Examiner.

Indians drew Austorians for their first opponents. In a fast and furious game that had to be carried to an overtime period the Indians emerged victors to the tune of 18 to 14. Most of the opponents' players were members of the Austin High School quint.

After a short rest of two hours the Indians played a team known as St. Agatha. At the half, which was around 12:30 a. m., the score was 9 to 8 in favor of the opponents. During the second half, St. Agatha managed to score a few more baskets, while the Indians' scoring machine failed to click in the customary manner, and only one field goal was made. Game ended with an 18 to 10 score for the opponents. As one loss is all that is necessary to drop from the meet, the Indians were thereby eliminated.

A. Spolar, Pres.

Friend: "Don't you know that Spendalot is simply marrying you for your money so that he can pay his bills?"

Goldie: "Nonsense! Why, he never thinks of paying his bills!"

The drama might be presented in Pueblo, the home of Colorado Sun Lodge, No. 208, SSCU. No date has been set as yet. We would like to see an article from our brothers of Pueblo to appear in the New Era.

Mary Modie, Sec'y.

DROBNIC HITS 289

Cleveland, O.—George Washington lodge (No. 180, SSCU) bowling team certainly believes in preparation for the coming national SSCU bowling tournament to be held in Cleveland April 18 and 19. All opposition in the Inter-Lodge League is being disposed of. On Sunday, March 29, Pioneers were "taken for a ride," losing two out of three.

Frank "Samson" Drobnic, manager and captain of the Cherry Tree Choppers, led the trail with his brilliant scores of 199, 289 and 161, for a total 649. Until this game "Lindy" Kotnik was high man for the team with a score of 288, made in the never-to-be-forgotten 800 series. Evidently Samson felt that he must lead. (All managers and captains dream of making the highest score of the entire team, but few—alas, few—ever make their dream come true). Now the Presidents can boast of having two bowlers in the 290 class, namely, Kotnik and Drobnic. By the way, Kotnik hit scores of 190, 248 and 213, for a total of 651.

But J. Kramer, otherwise known as Ox, must also be considered, for he hit scores of 181, 194 and 223, for a grand 598 series. Braidic and Peters of the Pioneers hit series of 629 and 679, respectively.

GEORGE WASHINGTON
F. Opalek..... 191 159 168
J. Arko..... 193 181 166
F. Drobnic..... 199 289 161
L. Kotnik..... 190 248 213
J. Kramer..... 181 194 223

Totals..... 954 1071 937

PIONEERS
Meehan..... 181 188 171
Bareish..... 136 168 178
Braidich..... 198 180 156
Peters..... 248 184 247
A. Braidich..... 168 223 234

Totals..... 931 943 982

The Collinwood Boosters (No. 188, SSCU), backed by the Collinwood Dry Cleaners, did a little spring housecleaning themselves, and nipped the Sokols for two out three games. The significant thing about the Boosters was that no 200 games were made, the highest registered was 197, credited to F. Oberstar. Shuster of the Sokols was high with 258, while Bencina was consistent with 160, 169 and 160, for a grand total of 489.

COLLINWOOD BOOSTERS
J. Laurich..... 191 161 173
E. J. Elliott..... 168 190 148
T. Laurich..... 158 189 168
M. Krall..... 183 172 161

Totals..... 571 909 837

SOKOLS
Rupnik..... 210 162 156
Shuster..... 209 258 157
Bencina..... 160 168 160
F. Jereb..... 174 132 153

Pathfinders Open With Dance April 11

Gowanda, N. Y.—Here's a bit of news from the Pathfinders, No. 222, SSCU, the latest English-conducted lodge added to the roster.

We believe in getting started immediately, and hence have made plans to hold a dance April 11, 1931, at the Slovenian Hall of Gowanda. All members of Gowanda lodges are invited to attend this entertainment and big dance, as well as members of neighboring cities Cleveland is also invited.

A good time is promised to everyone in attendance. It is sincerely hoped that a number of out-of-town visitors will be on hand. Sometime in the future we expect to return the anticipated visits.

Come on, gang, let's get busy and show the rest what we are made of (ginger and spices).

The Slovenian Orchestra will play for the dance, and we believe that it will make a decided hit with both the young and old. A prize will be awarded at the dance.

Come on now, brothers and sisters of Pathfinder Lodge, let us do our share for the opening dance on April 11.

Mrs. Mary Becan.

T. Jereb..... 146 177 155

Totals..... 899 897 781

Betsy Ross lost all three games to the SDZ No. 9. With no titles at stake, the Flagmakers were content with hitting a total of 2398.

SDZ No. 9

Tomazin..... 193 215 206
F. Klaus..... 205 176 147
A. Klaus..... 126 211 146
A. Milavec..... 140 158 132
A. Cimperman..... 205 174 197

Totals..... 869 934 878

BETSY ROSS

G. Kovitch..... 188 171 183
A. Perdan..... 155 171 150
Mandel..... 127 155 139
F. Kovitch..... 139 198 132
Riddle..... 180 152 169

Totals..... 778 848 772

Beautiful Mountains a Work of Art

"Beautiful Mountains," by F. S. Copeland, with illustrations by Edo Derzaj, has just recently come off the press and is published by the Yugoslav Bureau, Split. It deals on the beautiful mountains in Slovenia, with poems, stories and legends remembered by the folks residing in this territory.

Miss Copeland adds an artistic touch to the volume by having illustrations sketched and not merely photographed. A natural view of the surrounding mountains can easily be imagined, although one has never traveled through Slovenia. Picture of Kot Valley occupies one entire page and so realistic did the sketch appear to the writer that he could imagine people walking through, talking and perhaps admiring the scenery. A winding road with snow-covered trees leading to the snow-peaked mountains makes one almost feel the actual snow falling upon the trespasser.

Any person that wishes to have a volume for reference on the mountains of Slovenia has an excellent opportunity to enrich his library by securing a copy of "Beautiful Mountains." The book itself is 10 by 7 inches, and is somewhat larger, although not bulkier, than the ordinary book. The entire work is excellent and fine reference to the beautiful mountains can be had. Something that the American-born Slovene is rather ignorant of for want of books like the "Beautiful Mountains."

Mrs. Copeland is an instructor in English at the University of Ljubljana, and is of Scotch origin.

Indians Win H. N. H. Title

Chicago, Ill.—Indians, No. 220, SSCU, basketball team won the championship of the Howell Neighborhood House when they defeated the Progress Lodge, CFU, which also earned them the right to represent the Howell Neighborhood House in the Inter-Settlement Basketball League.

Although the odds were against our Indians, they played one of their best games of the season, that turned the trick to beat the opponents by a score of 18 to 14.

Indians lived up to their name and ran wild during the first half, scoring 11 points to their opponents' 3. The second half was mightily contested, and saw the Progress team creeping up, their size and weight beginning to tell. Our Indians could have gone wild with rage at the sight of one guard who weighed 220 pounds and towered 6 feet 4 inches. He would pick the ball right out of the air before it reached the basket. However, the Indians living true to their name, kept their heads up and drew this huge guard away from the basket and then followed with step-in shots.

It was the only way to score as this massive guard picked all long shots right out of the air. Near the end of the game, this player was moved to the Indians' free throw line, where by his follow-up shots he brought his team within two points of the Indians' score. The latter concentrated all their efforts on the massive giant, held him and gained possession of the ball, swept down the field to take advantage of this versatile guard's absence and scored another basket just before the whistle blew, to give the Indians their first Howell Neighborhood House championship.

Albert Spolar, President.

IN MEMORIAM

Export, Pa.—It is with sadness that I report the untimely passing of my beloved husband, Louis Nagoda, president of Export Majestics, No. 218, SSCU and member of Evening Stars, No. 218, SSPZ. He took an active part in both lodges. Every one who knew him liked him. This fact was clearly attested by the many people that came to his bier to pay their last respects and to offer sympathy and condolences to his grieving wife, mother, sisters and brothers.

He was devoted to his home. He was a respectable husband. With diligence he made my home comfortable and loved our two children. Several days before his death he was real happy and remarked that "things were going to good and that something was bound to happen soon."

What a thought! Yet fate would have it so.

My sincere thanks go to the lodges and to all who paid their last respect. The deceased shall dwell in our memory forever.

Mrs. Frances Nagoda.

MEMORY LINGERS ON

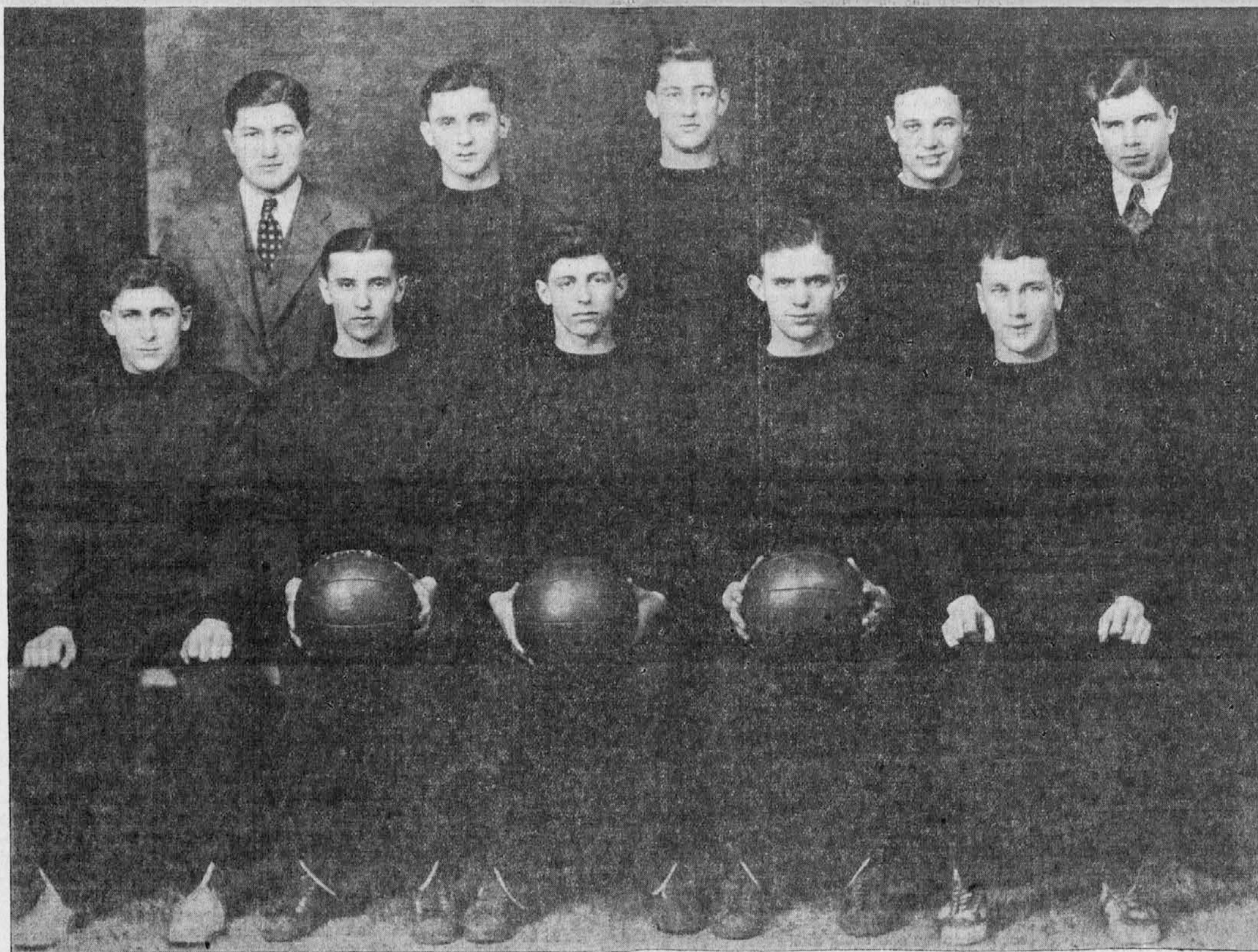
With deepest regret we set aside this space for our deceased Brother Louis Nagoda whose untimely death was a severe blow to the Export Majestics. Brother Nagoda was its active president and gained the respect of every one he knew by his admirable qualities of friendship, kindness, honesty and loyalty.

His deed for the advancement of the Majestic Lodge will never be forgotten, and we will always remember him for his untiring efforts to make the Majestic lodge to be proud of.

"Louis, though you have departed from us all, we will never forget you; your memories shall forever linger amongst the members of the Export Majestics."

Raymond Goldare.

JUBILEERS, NO. 215, NATIONAL SSCU BASKETBALL CHAMPIONS

Standing, left to right: Frank Centa, Manager, Mike Lagather, Frank Gornick, Florio Giannini, Richard Kelly. Seated, left to right: Louis Valentini, Mello Lagather, Mike Enrico, Paul Perkovich, John Kotchevar.

CHAMPION OF CHAMPIONS is the title earned by the Jubileers lodge, No. 215, SSCU, basketball team of Chisholm, Minn., who were crowned national SSCU basketball champions at the first tournament sponsored by our South Slavonic Catholic Union and held in Chicago, Ill., March

14 and 15. By defeating all SSCU rivals Jubileers have earned the following titles: Minnesota, SSCU state champion, Western SSCU champions, and National SSCU champions. What is more the Jubileers won the Range championship during the month of February 1931 by defeating all

quintets participating in the Range Basketball League. On March 26, Jubileers took the Chisholm amateur cage league title by defeating all rivals in the tournament.

During the SSCU basketball tournament in Chicago Jubileers defeated Indians, No. 220, SSCU, Illinois state champions,

by a score of 38 to 28 to take the Western title. The following evening, March 15, Jubileers, then Western champs, defeated Pittsburghers, No. 196 SSCU, Eastern champs, for the national SSCU title by a score of 38 to 24.

Real champions, these Jubileers.

CVETJE BRESKEV IN VIJOLIC

(Nadaljevanje iz 2. strani)

bolniški sobi so ji delale družino, na krsto smo jih natrosili in na grob nasadili. In kako hitro nas je zapustila! Vsi smo mislili, da ni nič kaj posebno nevarnega, pa me je nekega popoldneva, ko sem sedela pri postelji in ji delala družbo, nenadoma prišla za roko in zanesetala: "Bodi dobra očetu in skrbi zanj, kadar mene več ne bo!" Nato ji je spaval pogled na cveteče breskove veje, ki so gledale skozi odprto okno, in — ni bilo več!"

Tožni spomini so prevzeli mladenko, utihnila je in z očmi sa ji je spolzela solza, ki se je vjela na cvet vijolice ob klopi. Utrgal sem cvet, ki je bil blagorodjen s čisto otroško ljubeznijo, in ga shranil v listnici. Solčni žarki so se kradli skozi breskove veje in se hudomušno igrali na lahno zarudelo dekleksem licu, ki je sličilo najlepšemu breskovemu cvetu pomladi, solzni očesi pa sta bili sladki kot dve rosi vijolici. "Potolazite se," povzamem čez nekaj časa, "je pač tak zakon narave. Sicer pa ne dvomim, da vpoštevate in izpolnjujete poslednjo željo mame, in ona vas mora biti vesela, če vna kdaj njen duh gleda tu izmed breskovega cvetja in vijolice."

"Seveda storim vse, kar moram, da ima oče dober dom," odvrne Josie in si obriše oči, "toda boli me, kadar se domisljam, da morda nisem izpolnila vsake njene želje, ko je bila še živa."

"Ej," se zasmejem jaz poredno, da bi jo spravil na veselejšo misel, "za eno željo vaše pokojne mame pa še jaz vem, da je niste izpolnili. Veste, ti dvanajstletna deklica pred sedmimi leti odrekli! Kaj, če bi teji želji mame zdaj ustreli?" "Well, it's up to you," je dahnilo preko breskovih ustnic mladenke, in, pri bogovih, nisem si pustil dvakrat reči! Ko sem po tako uspešnem začetku še vprašal, če lahko kolektum "obresti" za sedem let, je odvrnila, da vsak pošten dolžnik plača tudi obresti ...

Ob dihu mehkih spomladnih vetrčkov se je vsipalo rožno breskovo cvetje v kostanjeve lase lepe Josie, na cveteče vijolice, sploh vse povsod, celo v mojo vinsko čašo. In pil sem rujno arkansko vince z breskovim cvetjem vred, pil sem sladko vonjavo cvetečih vijolice in kolektum "obresti." Kdor ni skusil kaj takega, si ne more predstavljati kakšna je pomladna idila v Arkansasu, kadar cveto breskve in vijolice!

Kmalu nato se je vrnil z dela moj prijatelj, hišni gospodar, kateremu sem moral takoj obljubiti, da ostanem na obisku vsaj čez nedeljo. Bil je četrtek, v petek in soboto premogovnik ne bo obratoval, torej bo čas, da se kaj pogovorimo po tolikih letih.

Preživel sem tam par nepozabno lepih dni. V ponedeljek zjutraj sem odhajal naprej po mojih trgovskih poslih, istočasno kot moj prijatelj na delo. Obljubil sem, da se zopet oglašim ob letu, če bo mogoče. Josie me je spremila pod cveteče breskve pred hišo: "Ne pozabite obljube in pridite po pirhe drugo leto."

"Prišel bi, če bi mogel računati na pirhe in na 'obresti,'" pripomnim jaz. "All right," priklama Josie, "hranila jih bom za vas!" "Kaj, pirhe ali 'obresti,'" hočem se poizvedeti. "Oboje," se zasmeje mladenka, in napol v zadreg, napol iz hudomušnosti potrese breskovo vejo, da se na oba vsuje ploha rožnega cvetja in da se je zadnji good-bye izgubil v tem cvetnem dežju kot lepa misel ...

V dobi enega leta se lahko pri kupčijskih poslih pozabi marsikaj, kar je bilo, toda jaz nisem pozabil arkanskih breskev in obljubljenih pirhov in "obresti." Skoro točno po enem letu sem zopet prišel v omenjeno naselbino. Zopet so cvetele breskve in vijolice po vrtovih, zopet so vriskali robini pozdrave vrnivši se mladi Vesni.

Moj prtljago sem, kakor po navadi, pustil v prodajalni blizu postaje in sem se prazen napolnil proti premogarski naselbini. Trgovski del mesta, ki se je grupiral okoli postaje in poštnega urada, ni sicer nikoli imel posebno živahnega prometa, toda tistega dne se mi je pa zdel še posebno tih in žalosten. Pa sem si dejal, da v enem letu človek dosti pozabi in da se mi zdi mestece mrtvo le, ker sem baš prišel iz večjih mest, kjer promet drvi vsenavzkriž, kot na razjarjenem mravljišču.

V teh mislih sem dospel v premogarsko naselbino, ki pa je bila čisto izumrla. Nobenega človeka, nobenega psa, nobene kure ni bilo nikjer, po glavni cesti je mestoma cvetel regrat in poganjala trava, zapuščene hiše, brez oken in vrat, pa so zrle name kot strahovi. Pomel sem si oči, da se prepričam, da ne sanjam o kakšni pravljici zakleti dežela. Bila je žalostna resnica. V vsej naselbini ni bilo niti ene duše, le breskve so cvetele, kot da jim ni nič mar.

Pridem do hiše, kjer je še pred letom bival moj prijatelj z lepo Josie, in tudi tam je vladala pušča. Okna in vrata so bila zaprta, toda na oknih ni bilo belih, čipkastih zagrijal, stezico pri hiši je porasla trava in plevel, toda breskve so bile v polnem cvetju in prav tako vijolice pod njimi. Vinska trta po brajda in pleminjajoča po hiši pa je bila obrezana, kar mi je bilo dokaz, da vendar nekdo lastuje in oskrbuje meni tako drag prostor.

Sedem na klopi, ki je samotarila pod cvetočo breskovo, da zberem svoje misli in da pridem k sapi nad tem presenečenjem. Kdor je potoval po zapadu in po južnejših krajih srednjega zapada, je večkrat imel priliko videti kakšno tako zapuščeno naselbino ali "kemp." Premogov rov ali kakšen drugačen rudnik je bil izčrpan ali morda razdejan od hude eksplozije, pa je družba ustavila obrat, premestila svoje potrebne stroje kam drugam, tam zaposlenem delavcem pa ni kazalo družega, kot iti s trebuhom za kruhom v druge kraje. Lesene hišice so včasih prepeleljali kam drugam, včas pa se to ni izplačalo, in v takem slučaju so ostale na mestu, da se porušijo, kadar so se naveličale stati. Nekaj podobnega se je moralo zgoditi v tem slučaju.

Po kratkem preudarjanju sem sklenil poiskati znanega švicarskega farmerja, ki je bival tam v bližini. Dobim ga zaposlenega v vinogradu. Mož me je takoj spoznal in tudi takoj uganil, kaj sem prišel poizvedovat in kako se počutim. Povedal mi je v kratkem, da je že proti koncu preteklega poletja premogov rov, ki je bil že star in precej izčrpan, razdejala huda eksplozija, tako, da se čistiti in popravljati rova ni več izplačalo. Eksplozija se je k sreči pripetila ponoči in je vsled tega zahtevala le par človeških žrtv. Družba je nekaj dobrih strojev in drugega materiala dala prepeljati drugam, delavci pa so se razpršili na vse štiri vetrove. Hišice, ki so bile večinoma kompanijska last, so ostale na mestu in so že začele razpadati. Zgodba je bila sicer žalostna, toda meni lahko umljiva.

Vprašal sem še, kdo lastuje hišo in vrt mojega prijatelja N., nakar je Švicar povedal, da je dotično reč on kupil, ker se

dotika njegovega posestva. Vrt je lep in dobro negovan, hišica pa tudi trdna in mu bo mogla služiti za kakšno shrambo ali pa za "kot," če posestvo odda sinu. Ni mi pa vedel povedati, kam je odšel moj prijatelj N. s svojo hčerko. Gostoljubni Švicar mi je še postregel s par čašami vina, toda ni mi šlo tako v slast kot pred letom dni.

Zahvalil sem se prijaznemu švicarskemu farmerju za informacije in postrežbo in se poslovil. Gredeč sem še enkrat stopil na prijazni vrtiček in sedel na klopi pod cvetočimi breskvami. Vijolice so bile prav tako duhteče kot pred letom dni, breskovo cvetje prav tako nežno zarudelo, narcize, dafo-dili in hiacinte so prav tako veselo cvetele, le plevel jih je nekoliko dušil, toda to ni bil več tisti košček raja, o katerem sem tolikokrat sanjal.

S prirezone mladike vinske trte se je utrnula solza in padla na cvet vijolice spodaj. Utrgal sem vijolico in jo shranil v listnico. To sem dobil mesto pričakovanih pirhov in "obresti." Stopajoč skozi zapuščeno naselbino proti postaji, da poča-kam vlaka in se odpeljem naprej, sem potihoma citiral tisto Kettejevo:

"Sreča, ta je šla, ah, šla, in ne vrne se, kakor zvezda vrh neba, ko utrne se. Ti je v jasni visočini več ne pričakuj, tvoji, srce, so spomini, in miruj, miruj ...!"

Frank Troha:

Velikonočni spomini

Skoro nam ni mogoče, da bi tukaj praznovali velikonočne praznike na isti način, kakor v stari domovini. Tukaj smo pomešani med različnimi narodi celega sveta, vsakovrstnih veroizpovedi in različnih šeg in navad. To nas pa ovira, da se eni in drugi bojimo in skoro sramujemo s svojimi običaji na stran.

V domovini smo se v dolgih postnih dneh veselili prihoda Velike noči, z Veliko nočjo je pa tudi združeno vstajenje pomladi, v kateri zopet vse oživi po dolgi zimski utrpelosti.

Najbolj se pa velikonočnih praznikov veseli mladina, zlasti dečki šolskih let. Kdor hoče imeti vse potrebno za praznike, se mora že zgodaj pred Velikim tednom pripraviti, da zadosti vsem običajem: treba poiskati potrebne smole, s katero se zalije kurje jajce, ki se nato lepo pobarva. Take vrsti piruhi lahko dolgo kljubujejo ter se pri trkanju s piruhi mnogo piruhov odzame, samo ako služajno kateri poprej ne odkrije sleparije, nakar nastane velika sramota trkaču s smolenim jajcem.

Druga najbolj potrebna stvar za dečke je pa raglja ali klepetec. Kolikor mi je še v spominu, sem se regljanje v cerkvi na Veliki teden najbolj veselil. Regljanje in klepetanje se je vršilo trikrat, namreč na Veliko sredo, četrtek in petek, tako je bila pri nas navada, kako so imeli to po drugih krajih, mi ni znano.

Čeprav sem se veselil tistega časa, ko bom v cerkvi navzoč med drugimi dečki pričakoval znamenja župnika, ki je udaril trikrat s palico po tleh pred oltarjem, kar je imelo predstavljati Pilata, ki je vprašal ljudstvo, kaj naj naredi z Jezusom. Raglje in klepete dečkov so bili pa odgovor Pilatu: križaj ga! križaj ga! Da smo pa natančno vedeli, kdaj nam bo župnik dal znamenje s palico, smo pa nestrno pazili na sveče, katere je cerkovnik ugaševal med molitvami. Kaj je župnik molil nam sploh ni bilo dosti mar, kajti pazili smo le na sveče, katerih je vedno manj brlelo. Med branjem molitev se je tudi kateri spozabil in začul se je ropot raglje: drrr, drrr,

ali pa klepetca: pekete, pekete. En osoren pogled župnika je zadostoval in zopet je bil mir. Ko je pa prišel odlok z udarjem, se je pa začelo ropotanje, ki je glušeče vplivalo na druge navzoče v cerkvi. Čeprav se je obhajal teden žalosti, vseeno se je marsikdo nasmajal otroške-mu veselju in nagajivosti.

Toda jaz pa tiste sreče nisem imel, da bi mogel le enkrat nastopiti z ragljo ali klepetem pri omenjenih ceremonijah. Sam si tega nisem znal napraviti in tudi potrebnega orodja nisem imel. Oče, ki bi mi bil morda napravil ragljo ali klepetec, je bil v Ameriki, starejši brat se pa ni maral ukvarjati s slično igraro. V starosti desetih let me je zadnjič prišla želja, ko bi mogel tudi jaz z drugimi dečki z ragljo v roki k tistemu obredu na Veliki teden. Na Veliko sredo popoldan se nas je zbralo precejšno število iz vseh koncev in krajev v vasi. Večina jih je imelo potrebne raglje in klepetce. Ko smo vstopili v cerkev, sem žalostno opazoval druge dečke, ki so imeli potrebna ropotala. Ko je nastopil čas ropotanja, sem bil tako ganjen, da sem na vsak način skušal tudi jaz priti naslednji dan s potrebnim predmetom v cerkev, malo zaropotati in se veseliti z drugimi dečki.

Končno mi je srečna misel šinila v glavo, vsa težkoča je bila odpravljena. Nisem več mislil na ragljo in tudi na klepetec ne. Podal sem se v vasko prodajalno in poprosil za prazno škaflojo in poprosil za prazno prodajalno moji želji ustregli, sem se s smehljajem na ustih podal iz prodajalnice. Nato sem stekel za hišo, nabral potrebnih kamenčkov in jih položil v škaflojo in jo zopet zaprl. Nato sem pa stekel v hlev, ker sem bil gotov, da me ne bo nihče slišal in opazoval; tam sem preizkusil svoje nove vrste ropotala. Škaflojo sem tiščal trdo za prto ter na vse načine majal ž njo in ropotanje je bilo še boljše nego s pravo ragljo.

Drugi dan popoldne, na Veliki četrtek, sem škaflojo s kamenčki stisnil pod sukno in se z drugimi dečki odpravil v cerkev. Tam sem nestrno pričakoval znamenja za regljanje. Ko je končno prišlo na vrsto, sem pograbil za škaflojo ter vihrel z njo in majal na vse načine ter ves navdušen hotel povzročiti več ropotanja. Naenkrat pa doživim smolo, pravo velikonočno smolo! Škafloja se odpre in moji kamenčki se raztresejo po tleh! To je povzročilo mnogo smeha, jaz jo pa urno odkurim domov ter se skrijem pred ostalimi dečki, ki so mnogo smeha in šale zbijali na moj račun. Tedaj me je pa vse veselje minilo do vsega nadaljnjega regljanja in sem vse misli upustil, da bi še katerikoli nastopil pri ropotanju na Veliki teden, in besede res nisem snedel.

VELIKONOČNA BAJKA

Sklonil se je zvonček beli k sestrici trobentici: "Dober dan, soseda moja, pa kako se ti godi?"

Kakor vidim, vsa si nova in veselo se smejaš. Kakšno pa že spet novico nam povedati imaš?"

"Ej, nevedni gizdalinček, zdrami se iz svojih sanj! Kaj ne veš, da je napočil zopet nam vstajenja dan!"

"Ah, saj res!" se je začudil zvonček, mali gizdalin, v roso jutro pomladansko brž zazvonil je: cin, cin.

In trobentica zapela sredi solčnih je dobrav svetu, ki je vstal od smrti, tih in topel svoj pozdrav.

A vijolice pod grmom je odprla skromni cvet, vse je kličlo, pozdravljalo dan vstajenja, solnce, svet! ("Mlado Jutro.")

DOPISI

Chicago, Ill.

Članom društva Zvon, št. 70 JSKJ, je znano, da je bilo pred več meseci sklenjeno na društvenih seji, da se na dan 9. maja proslavi 25-letnica društvenega obstanda. Predpriprave so bile v polnem teku, toda na seji dne 21. marca je bilo po nasvetu izvrševalnega odbora in po kratki debati sklenjeno, da se praznovanje 25-letnice preloži na mesec september.

Vzrokov za preložitve je več, a glavni med njimi je, da smo prepusili dan 9. maja sosestri Jeanetti Perdan za prireditve koncerta. Miss Perdan je nameravala prirediti svoj koncert na dan 10. maja, ker pa je za isti dan na programu dobro znani pevski zbor "France Prešeren," ki je imel zadevo že v javnosti in tiskovine in vstopnice že razposlane, se ni dalo več premeniti. Zato je naše društvo Zvon, št. 70 JSKJ, sklenilo, da odstopi sosestri Perdan dan 9. maja za njen koncert.

Koncert Miss Perdanove se bo vršil torej 9. maja v American-Bohemian dvorani na 18. cesti blizu Laflin ceste. Ta dvorana je čičaškim Slovencem dobro znana, ker je ena največjih in najlepših na zapadni strani in so se že večkrat vršile v nji razne slovenske prireditve, ki so po navadi dobro izpadle. Sosestra Jeanette Perdan je hčerka predsednika nadzornega odbora JSKJ, ti-pična ameriška Slovenka in izborna pevka. Dosegla je s svojimi nastopi odlične uspehe in laskavo pohvalo že drugod, zato lahko pričakujemo, da bo zadovoljila tudi čičaško slovensko publiko.

Koncert Miss Perdanove bo prirejen pod pokroviteljstvom društev JSKJ v Chicagu, in naša želja je, da bi bila dvorana napolnjena do zadnjega kotlička.

Člani in članice vseh društev JSKJ v Chicagu, ko prejmete obširnejša pojasnila in vstopnice, potrudite se za dober posej koncerta naše sosesre-umetnice iz Clevelanda! Vstopnicam, ki bodo veljale za koncert in pozneje za ples, je nastavljena zelo zmerna cena, torej, bratje in sestre, skušajte jih razprodati kar največ mogoče. Uradniki društev JSKJ v Chicagu bodo že imeli vstopnice v rokah, predno bo to poročilo priobčeno.

Glede praznovanja 25-letnice društva Zvon bo šel pripravljati odbor naprej s svojim delom in bo skušal vso stvar kar najbolje aranzirati za mesec september. Upam, da se bodo splošne razmere v deželi do takrat vsaj nekoliko izboljšale, tako, da bo lahko prireditve bolj uspešna in jeseni kot bi bila pomladi.

Z bratskim pozdravom, John Zvezich, predsednik društva št. 70 JSKJ.

Enumclaw, Wash.

Tukajšna tri slovenska podporna društva bodo priredila skupno pomladansko plesno veselico na večer 11. aprila. Godba bo izvrstna in poskrbljeno bo tudi, da nikomur ne bo treba trpeti žeje in lakote. Po dolgem času se spodobi, da se zopet enkrat malo zasučemo in kaj prijateljskega pogovorimo. Vsi rojaki te okolice so vabljeni, da nas posetijo na naši prvi veselici te sezone, na večer 11. aprila.

Za društvo "Bratje svobode," št. 162 JSKJ: Chas. Krainick, tajnik.

Chicago, Ill.

Tem potom obveščam člane in članice društva "Zvon," št. 70 JSKJ, da je bilo na naši redni mesečni seji 21. marca sklenjeno, da vsi člani in članice odraslega oddelka plačujejo po 10 centov mesečno v društveno blagajno, iz katere se pokrivajo društveni stroški. Ta društve-

ni asessment se začne plačevati 1. aprila in ostane v veljavi do predkida.

Nadalje pozivljam člane in članice našega društva, da bi se bolj številno udeleževali društvenih sej, ki se vršijo vsako tretjo soboto v mesecu ob osmi uri zvečer. Čim večje število članstva se udeleži društvene seje, tem več koristnega se lahko ukrene za društvo in Jednoto, kajti več glav vedno več ve. Torej pričakujem, da se prihodnje seje društva "Zvon," katera se vrši 18. aprila ob osmi uri zvečer, člani in članice polnoštevilno udeležijo.

Pozdrav! Martin Jurkas, tajnik.

Kenmore, O.

Društvo št. 127 JSKJ v Kenmore, O., priredilo bo na večer 11. aprila plesno zabavo v Slovenskem delničarskem domu na 2166 S. Manchester Rd. Pričetek veselice ob 7. uri zvečer. Vstopnina prosta za vse Slovence, za drugorodce pa 50 centov, in sicer le za moške. Člani in članice društva št. 127 JSKJ, ki se te prireditve ne udeležijo, prispevajo po en dolar v društveno blagajno. Tako je bilo sklenjeno na seji. Torej, vse članstvo naj pride na prireditve in po možnosti pomagata tuintam, da bo postrežba vsem v zadovoljstvo.

Pri tej priliki so vabljeni na poset soboti in sploh vsi Jugoslovani iz Akrona in Barbertona in vsi Slovani iz Kenmorea. Za poset bomo skušali o podobnih prilikah primerno povrniti. Za vso postrežbo bo poskrbel odbor. Lahko si bomo obrusili zobjavele pete in na razpolago bodo tudi drugi za veselje potrebni pripomočki. Na svidenje torej na večer 11. aprila v Slovenskem delničarskem domu na South Manchester Road! — Za odbor društva št. 127 JSKJ: Geo. Shultz.

Strabane, Pa.

IZ URADA ZVEZE DRUŠTEV J. S. K. JEDNOTE V PENNSYLVANIJ. — Cenjenim društvom JSKJ v Pennsylvaniji sporočam tem potom, da ako katero društvo ni dobilo obvestila ali povabila za pristop v Zvezo, da naj smatrajo to za uradno vabilo. Izvolijo naj si zastopnike ali vsaj opazovalce za prihodnjo sejo, kot je že sobrat zapisnikar priporočal v zadnji izdaji Nove Dobe. Društvene tajnike prosim, da na prihodnjih sejah obvestijo člane o tej zadevi in poskrbijo, če mogoče, da društva izvolijo za Zvezo svoje zastopnike ali pa vsaj svoje opazovalce. S tem bodo društva pokazala, da se zanimajo za Jednoto in njene probleme.

Prihodnja seja Zveze društev JSKJ za Pennsylvanijo se vrši 3. maja v Center, Pa.; začetek seje ob 10. uri popoldne. Društveni tajniki so ali bodo prejeli listke. Prošeni so, da iste čim prej razprodajo. Na listkih je označeno za kaj se gre. Priporočljivo je, da se članstvu to na sejah pojasni ali prečita. Kdo bo srečen, bomo zvedeli na zvezinem pikniku, ki se bo vršil 14. junija. Sobratki tajniki so prošeni, da pošljejo denar za prodane listke na spodaj podpisane tako zgodaj, da ga dobi vsaj ob 13. junija; istočasno naj vrnejo tudi morebitne neprodane listke. Vrnejo naj se tudi pobotnice od prodanih listkov s polnimi naslovi tistih, ki so listke kupili. Glede piknika bo poročano pozneje.

Z bratskim pozdravom, John Zigman, tajnik Zveze, Box 221, Strabane, Pa.

Chicago, Ill.

Tem potom se najlepše zahvaljujem sosestri Mary Pirc, soprogji tajnika društva št. 66 JSKJ v Jolietu, kjer sem se mudila 25. marca s pevcema Banovcem in Šubljem radi prireditve koncerta. Koncert se bo

vršil na Belo nedeljo, to je 12. aprila, v Slovenija dvorani, in sicer pod pokroviteljstvom društva št. 66 JSKJ. Priporočam rojakom, da se mnogoštevilno udeležijo omenjenega koncerta. Naj nvedem nekaj pesmi, ki bodo na programu: "Jaz bi rad rudečih rož," "Gor čez jezero," "Metuljček," "Kje je moj mili dom," "Ančica srček moj," in še več drugih. Rojaki naj bi napolnili dvorano na dan koncerta, ker taka prilika se jim ne nudi vsak dan.

Nadalje naj poročam, da se naše žensko društvo Zvezda, št. 170 JSKJ, marljivo pripravlja na svojo pomladno veselico, ki se bo vršila 2. maja. Posebno naše mlade članice so prav pridno na delu. Nekaj posebnega bo "ples z balončki." Vabljen je tudi sobrat urednik, da nas poseti na omenjeni veselici; če pride, dobil bo največji balon. (Ne bo nič, bi me lahko odnesel "v luft"! O urednika.) Nadalje vabim članice našega društva, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ker bo to zadnja seja pred veselico.

Poročati imam tudi, da se bo 9. maja vršil v Chicagu koncert sosesre Jeanette Perdanove iz Clevelanda. Koncert se bo vršil pod pokroviteljstvom društev JSKJ v Chicagu. Več o tem bo poročano pozneje. K sklepu želim vesele velikonočne praznike vsemu članstvu JSKJ, sobratu uredniku pa še posebej mnogo lepih pirhov. — Pozdrav! Frances Laurich, zapisnikarica dr. št. 170 JSKJ.

Cleveland, O.

Članicam društva Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ, naznanjam, da bomo imele skupen sestanek veselicega odbora v sredo 8. aprila ob osmi uri zvečer v navadnih prostorih. Ukreniti in dogovoriti se bomo morale vse potrebno za prireditve banketa v proslavo dvajsetletnice našega društva. Banket je določen za 19. aprila in se bo vršil v Slovenskem Domu na Holmes Ave. — K sklepu želim vsem članicam društva Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ, srečne in vesele velikonočne praznike!

Agnes Krall, predsednica.

Claridge, Pa.

Tudi po manjših naselbinah se nam obetajo prijetnejši časi, ker so se začeli rojaki bolj zanimati za izobrazbo in kulturne prireditve. Tako nam je dramski klub "Nagelj" iz Ex-porta dne 22. marca priredil zanimivo igró "Andrej in njegov zločin." Vsi igralci so mojestersko izvršili svoje vloge, tako, da je bilo mnogo smeha, poleg tega so se pa tudi debele solze trkile po obrazih tistim, ki imamo čustvene tipke bolj na rahlo pritrjene. S posebnim užitkom pa smo še opazovali tu rojene mlade igralce, ki so v tako dobri slovensčini izvajali svoje težke vloge. Tako je prav. Vsak narod spoštuje svoj lastni jezik, in tudi mi Slovenci nimamo vzroka, da bi se sramovali svoje slovenske govornice. Saj je narod, iz katerega izhajamo, priden, pošten, napreden in kulturn, da se lahko meri z drugimi, večjimi narodi glede tega.

Ko sem baš hotela zaključiti to pismo, sem dobila sporočilo, da je preminila članica št. 40 JSKJ, soproga Blaža Likarja. Naj ji bo lahka ameriška gruda, žalujoči družini pa moje iskreno sožalje!

Mrs. A. Pratshek.

Joliet, Ill.

Danes imamo veselo poročilo, namreč, da bosta tudi v Jolietu priredila svoj pevski koncert dobro poznana in priljubljena pevca Banovec in Šubelj. In sicer se bo ta koncert vršil tu na Belo nedeljo, to je 12. aprila, ob treh popoldne. To bo nekaj novega za jolietško naselbino, ker bomo imeli priliko slišati med nami take izborne pevece. Čitali smo mnogo (Dajle na 6. strani)

Lea Fatur

VILEMIR

POVEST IZZA TURSKIH BOJEV

(Nadaljevanje)

Ko je zagledala Romano, se je ustavila pred deklico, jo motrila... Modro je bilo oko, ali brezizrazno je strmel v svet, ker je bila pretrgana vez, ki veže zunanost z notranjostjo. Senca misli se je pojavila na licu, roka se je dvignila počasi do čela, okoli je iskalo... Stresla je glavo... Nič... Sklonila se je k Romani in ji pogladila lase. Brezmejna žalost se je zrcalila zdaj v licu in očesu... Vsa žalost ljubeče matere je zvenela iz hripavega glasu, ko je vzkliknila z izrazom blazne: "Moj Vilemir, kje si, moje dete?"

Uboga, nočna Romana! Toliko let je hrepenela po materi, glej, zdaj jo je našla—bledo, proti grobu hitčo, senco nekdanje Jelene... Romana ni kriknila v grozni bolesti tistega hipa. Očila je roki krog vratu blazine in ji šepetala najslajše besede. Ta jo je poslušala in strmel predse brezizrazno... En spomin, ena predstava samo je živela v njeni duši... Zopet je zastokala: "Radivoj, reši Vilemirja!"

"Ali me ne poznaš, mamica? Ne poznaš, zlata mamica, svoje Romanke?"

Prisrčni hčerini glasi niso odzvali odmeva v odsotnem materinem duhu. Romana se je vrgla na tla in se razkotala kakor nikdar poprej—četi da je pretočila mnogo solza v svojem kratkem življenju. Pa tiste solze je sladil up... Izpolnil se je up, ali kako, o Bog! Deklici se je zdelo, da joče gora, zemlja in nebo z njo... Tedaj se je domislila in skočila pokoncu: Stric bo lečil... strica spozna sestra, Romane ne more, ker je bila takrat še manjši... Brata in moža spozna, razum se ji vrne, zdravje se vrne, in Jelena se bo veselila še dolgo v krogu svojih vnukov...

Močan si, Radivoj—prenesel si že mnogo. Iskal si sestro, zastavljal življenje za njo. A ona, nevjerna kljubovati nevihtam življenja, je ovenela, se zlomila v pišu... Našel si dediča svojega imena, izpreobrnil se je Ivo, k popolni sreči si želel še sestre edince. Pa ni je popolne sreče na svetu, Radivoj, junak!—In ti, Ivo? Klečati si hotel pri njenih nogah, prositi jo odpuščanja, tožiti o tako praznem, porušnem življenju... Tožiti, prositi, dokler bi se ne usmiliš modro oko in porosilo odpuščanja... Ne bo je, te tolažbe. —In ti Vilemir? V sijaju lepote je stala slika tvoje matere pred teboj. Kako si hrepenel nasloniti se še enkrat na njeno srce, ji potožiti, da si pogrešal slaboten njene roke... In glej, zdaj jo zopet imaš—in je nimaš matere... Strta je, pogažena Jelena!

Ko je izvedel Vojhum, da je sužnja pašinje dolgo iskana žena Ismajlova, je bil žalosten. Grozovit nasproti kristjanom, je imel mehko srce za svoje. Zato mu je bilo hudo, da je našel Ismail ženo, radi katere se je dvignil v Bosno, bolno na duši in telesu. Povedal je, kako je prišla Jelena v njegov harem. Abdul, Vojhumov brat, je potoval v Bosno. Naletel je na vojake, ki so hoteli privezati obupno se branečo žensko na konja. Smilila se mu je, zato jo je otel vojakom in privedel v Jajce. Branila se je, jokala in klicala imeni, ki sta ji vedno v ustih. Pašinja jo je utolažila nekoliko. Vsi so bili osupli nad njeno lepoto. Abdul jo je hotel vzeti s seboj—žena, ne sužnja naj mu bi bila. Pa ona je trepetala in besnela, če se ji je le pokazal možki. Moral jo je pustiti. Večkrat je prišel pogledat lepo tujko. Bolezen ji je jemala čar lepote, Abdul je pozabil na njo, in tako životari tu. Igra se z otroci, veže, kadar se ji ljubi, večinoma pa hodi okrog in išče nečesa. Moškega ne sme videti, trepeče, beži. Ne je po cele dneve in je oslabela zadnje leto docela...

Radivoj je hotel videti sestro. Šel je na vrt, kjer so pustili Jeleno samo. Pretočno svidenje! Brat, ki je ljubil sestro z veliko, sveto ljubeznijo, ki se je ločil od cvetoče, mlade—je našel zdaj v poraženem telesu zmedenega duha. Ni bilo Jelene, solčne, krasne. Nagovoril jo je rahlo, kakor mati bolno dete. Zgenila se je ob njegovem glasu, strmel je vanj... Pa ni videla v njegovem naročju. Pogledala je po obleki, zatrepetala in klicala: "Radivoj, moj brat, pomagaj!" Radivoj ni poznal solz—sedaj je plakal kakor dete. Tisti, ki so to svidenje opazovali, skriti za cvetočimi grmi, si niso vedeli sveta. Prevelika žalost je zagnila misli. Ljubomira, katera ni občutila tako zelo bolesti drugih, si je domislila:

"Boji se vas, gospod, ker ste oblečeni po turško. Ko bi se oblekli, kakor vas je videla včasih, morda bi vas spoznala."

Modra misel. Radivoj je ubogal. Sklenil je odvzeti Jeleno na rojstni dom, v bližnji Medved-dvor, kjer je stanovala poprej. Nihče ni prebival v njem. Ko je bil odšel Ivo v Carigrad, je zaklenil dvor in vzel ključke seboj. Pakji so predli mreže po dvoru, bršljan je preprezal zid in streho, veter je pobil šipe, se igral s polknicami. Po kleti je rastel mah, po dvorišču koprive. Po sobah je ležal na ped visoko prah, zid se je krusil. Na vrtu je podivjalo sadno drevje, slaki in trte so zagrinjale grme cvetočih rož. Dišalo je tako čudno, leblelo tako tiho po hiši in vrtu, kakor da se spominja še vse krasne mlade gospe, kakor da zveni še po zraku njen sladki smeh. Zapuščeni dvor je bil pribežališče hajdukov. Skriven vhod je vodil vanj. Kadar so iskali Turki hajduke po gorah, so našli oni tukaj varno zavetje.

Odprla so se okna in vrata zapuščene dvora. Urne noge so hitele po sobah—ljubeči pogled je objemal zaprašene stene. V okroglem stolpu je bilo vse kakor poprej, ko je bivala Jelena tako rada v njem. Na blazini pri oknu so ležale gosli, na stolu otročja suknjica, na tleh par otročjih opančičev in igrače. Kaki spomini na Vilemirja in Romano! Sestra se je naslonila na brata in mu pravila, kako sta se igrala pri nogah lepe matere, ko je ona vezla ali prebirala strune in sta sedela oče in stric na divanu zraven nje. O, da bi se vrnila tista doba!

Privredli so jo... Oblekli so jo v njeno obleko, ki je ležala v škrinji, v široko belo obleko. Hčerka je razčesala materi zmedene lase, jih mazlila z dragim oljem, močila s solzami. Tudi sama se je preoblekla v materino obleko. Bila ji je zelo dolga, ker je bila mati visoke postave, bujnega telesa. Potem je vedla mater na divan, ji dala gosli v roke in sedla k njenim nogam, kakor da je nekdanja majhna, drobna Romanica. Široko so se bile odprle Jelene oči, ko so jo pripeljali v dvor, v njeno ljubo sobico. Njen pogled je pozdravljaval stene, kakor stare znanice, hitel po predmetih, po Romaninih lased, kakor da je vse to tisto, kar je pogrešala duša. "Kje je Vilemir?" je vprašala.

(Dalje prihodnjič.)

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

urah. Gostje včasih prihajajo s takimi obrazy, da je čudno, ker se voda v kozarcih ne izpremeni v jesi. Jaz sam imam včasih tak konjski obraz, da se bojim pogledati v zrcalo. In če sem kljub temu deležen prijaznega pogleda in na suho vprašanje prijaznega odgovora, pomeni to včasih nedvomno mnogo samozatajevanja.

Mnogo slavonspevov je bilo že izrečenih in zapisanih na račun dobrih kuharic in gostoljubnih gospodinj, strežajk v restavracijah se pa nihče ne spomni s primernim priznanjem. Pa vendar to niso avtomati, ampak mnogokrat čuteča bitja, ki jih boli osorna beseda in pogled in ki hvaležno vpoštevajo skromno priznanje.

Mi vsi delamo za plačo, ker smo, radi ali neradi, pač del sistema, katerega ne moremo preko noči spremeniti. Plačo potrebujemo za našo existenco, toda, če dobimo tuintam še nekoliko priznanja za naše delo, nas poživijo kot požirek dobre rakije. (Upam, da mi prohibicijski bogovi ne bodo tega izraza zapisali za greh!)

Slovenska naselbina v Clevelandu ima lepo število dobrih slovenskih restavracij in spoštovanja vrednih slovenskih strežajk. Snažno in okusno oblečene, prijazne, uslužne in — not hard to lock at. Baje tudi to pomaga k teku in dobri prebavi. Imen ne bom navedel nobenih, da ne bo nepotrebnih besed in zamere. V ostalem si pa domišljaj, da govorim s precejšnjo avtoriteto, ker sem lastnoročno odpiral vrata tisočih restavracij od Atlantika do Pacifika, od Rio Grande do kanadske meje in še čez.

Pa kam sem prišel! Velikonočni regat me je zapeljal. Regat je sploh od vraga. To je menda tudi vzrok, da mnogi državljani delajo iz njega opojno vino. Jaz za svojo osebo pa ne verjamem v regatovo vino. Edino vino, ki je vredno svojega imena, je tisto iz pravega grozdja.

Francoski zdravnik dr. Fiesinger, je te dni podal izjavo, da je tisti ljudje dosežejo visoko starost, ki pijejo vino. Jaz bi rad dolgo živel, zato se bom, kakor dozdaj, tudi v bodoče držal tega recepta.

Pojdite in storite tudi vi tako!

K sklepu vam želim vesele velikonočne praznike in še enkrat vesele pomlad! A. J. T.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Blizu Zidanega mosta je smrtno ponesrečil savinjski splavar Franc Stopar, po domače Matjaž, posestnik in lesni trgovec iz Rečice v Savinjski dolini. Splav se je na neki skalni čeri razbil in Stopar, ki ni znal plavati, je utonil, njegov tovariš pa se je po hudih naporih rešil na suho.

Smrt stare delavke. Pri svoji sorodnici v Zalogu je nedavno umrla bivša delavka papirnice v Vevčah Magdalena Šumarjeva v visoki starosti 90 let. V papirnici je bila zaposlena celih 47 let in je izurila v delu večino tamkajšnjih delavk.

Spet ima Cerknica majhno senzacijo, toda zaenkrat je še precej prikrita. Vsi tisti pa, ki vedo zanjo, so se že prav pošteno nasmejali na ta račun. Malokateri kraj ima menda tako preproste senzacije kot baš Cerknica. Cerkniciani so zelo dovkljivi ljudje in tako jim pride vsaka najmanjša stvarica prav, da se potem lahko smejejo. Kakor znano, je bil vpeljan z

novim letom davek na samce. Vsaka novost ima svoje sovražnike, tako tudi samski davek. Se razume, da so najhujši sovražniki oni, ki jih najbolj zadene. Davek na samce ima posebnost v tem, da se ga človek vsaj lahko otrese, če mu ravno ni pogodu. Lahko rečemo, da je ta davek, kljub pomeščenosti obstoji, že marsikomu pomagal v zakonski jarem. Pri nas v tem pogledu še ni tako hudo, ker imamo bolj malo samcev.

Tudi v Cerknici je bil okrog novega leta pred cerkvijo klican ta davek. Večina ljudi je to že prej vedela iz časopisnih vesti. Nekaj je bilo pa tudi takih, ki so sedaj prvič slišali to stvar, nekaj pa takih, ki dolgo sploh niso vedeli o tem.

Tako živi v Cerknici neki posestnik, ki je šele pred kratkim zvedel za to stvar. Čeprav je že oženjen, vendar je ponoči in dnevi premišljeval o tem davku. Neki njegov bližnji sosed mu je namreč bolj slabo razložil ta davek in tako je ta posestnik zašel v zmoto. Ta posestnik je namreč mislil, da velja davek za samce za tiste kozolce, ki jim pravimo samci. (To so taki kozolci, ki imajo samo eno stran "štantov"). In tudi ta posestnik je bil lastnik takega kozolca. Vedno je premišljeval, kako bi se mogel otresti tega davka, a nikakor ni mogel priti na rešilno misel.

"Ja, nič drugače ne bo, kot podreti ga bo treba," si je mislil prevarani posestnik. In res! Te dni je izginil skoro nov kozolec s površja. Gotovo ne bi to prišlo na dan, da ni sam potožil sosedom o teh težavah, ki se vrstijo iz dneva v dan. Sedaj se pa Cerkniciani prav radovedno muzajo okrog podrtega kozolca.

V vodstvu fašija v Prvačini so sami priseljenci iz starih provinc, domačin je le Anton Tušar. Krajni tajnik je A. Pelegalli.

V Kanalu je govoril goriški fašistični konzul Avenanti učiteljem vsega okoliša o nalogi, ki jo ima učiteljstvo v gorskem predelu goriške pokrajine. Naročil jim je zlasti izvenskolsko gibanje med "drugorodci," katere treba privaditi na fašizem in opazovati morajo, če tiči kje kaj sumljivega, kar treba takoj sporočiti oblasti.

Kmetu Josipu Vončini blizu Idrije sta zgorela hiša in senik. Škode je okoli 25.000 lir. Požig je osumljen neki Vončinov sorodnik, katerega so aretirali.

Iz Bihača poročajo, kako bi skoraj pokopali navidezno mrtvega upokojenega učitelja Ibrahimpasića. Učitelj je doma pred dnevi pil ravno kavo, ko se je nenadoma zgrudil na tla. Bil je v globoki nezavesti, domačini so pa mislili, da je mrtve. Drugi dan so ga hoteli pokopati po vseh predpisih muslimanske vere. Ceremonije ob mrtvaškem odru so bile že opravljene in pogrebi so mrtvega odnesli na pokopališče. Ker je bil učitelj zelo poznan, se je njegovega pogreba udeležilo izredno mnogo ljudi. Ko so mrtvega položili v grob, je neki pogrebec slučajno opazil, da je truplo še toplo. Začeli so ugrabiti, ali možakar ni samo navidezno mrtve; potegnili so ga zopet iz groba in ga odpeljali v bolnico. V bolnici so zdravniki ugotovili, da je bil 70-letni učitelj samo navidezno mrtve. Posrečilo se jim je ga zopet obuditi, nakar je šel domov v veliko veselje domačin, ki so za njim že žalovali.

Znani jugoslovanski umetnik goslar Zlatko Baloković je imel nedavno v varšavski Filharmoniji znameniti koncert na gosli čajkovskih del v spremljavi filharmonije. Balokovičev izvajanje je zbudilo veliko zanimanje in se je moral večkrat pojaviti pred občinstvom. Koncerta se je udeležil tudi jugoslovanski poslanik v Varšavi Branko Lazarevič s celokupnim osebnim poslatništva.

D. Vargazon: VELIKONOČNO JUTRO

Zarjica za gričkom vstaja, kaj v grmovju tam šumi? Zajčki so pokoncu vsi—radost srca jim opaja.

Pirhov nosijo v voziček: rdečih, modrih in rumenih, krasno pisanih, zelenih, da začuden kima strček.

Veverica skozi z veje, zajčku pravi: "Zdaj na pot, že zvonijo vseposvodi!" Očka srečen se nasmeje.

Ljubka srnica po stezi ob potočku pohiti, zajčkov trop za njo drevi k cerkvici pri beli brezi.

Pirhe zadovoljni strček v rosnih mah zloži na tla—in z vozičkom družba vsa urno vrne se v gozdček.

Spet je v stolpu zazvonilo, ded na griček je dospel—vnuk zavriskal je vesel, ko zagledal je darilo.

Jutro stopa čez poljane, ded prikral je vašane: pirhe krasne jim deli, kroginkrog so srečni vsi.

A v predramljeni dobri, tam na jasi v mehki travi polno zajčkov poskakuje: log Vstajenja dan praznuje. ("Mlado Jutro.")

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

o njih, ko so se rojaki po drugih naselbinah pohvalno izražali o njih koncertih, zato sem gotov, da bomo zadovoljni z njima tudi v Jolietu. Kaj več o tem poročam pozneje. — Pozdrav!

Frank Pire, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Export, Pa.

Tem potom pozivljam vse člane in članice društva št. 116 JSKJ, enakopravne in neenakopravne, da se vsi brez izjeme udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 19. aprila v Slovenski dvorani v White Valley. Seja se prične točno OB DVEH POLDNE. Na tej seji bo treba rešiti več važnih zadev, posebno pa še zadevo razvzitja društvene zastave. Čim več nas bo na seji tem boljše in v vsestransko zadovoljstvo bomo rešili vse zadeve. Torej, bratje in sestre, 19. aprila pridite gotovo vsi na sejo!

Članstvo tudi obveščam, da je bilo sklenjeno, da se naše društvene seje vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu OB DVEH POLDNE.

Dalje naj omenim, da je nekaj napak v imeniku našega društva, ki je bil priobčen v Novi Dobi z dne 25. marca. Pravilno bi se moral glasiti imenik društva št. 116 JSKJ sledeče:

Predsednik: Anton Kovačič, Box 574, Export, Pa.; tajnik: Alexander Skerly, P. O. Box 666, Export, Pa.; blagajnik: Frank Kern, P. O. Box 547, Export, Pa.; zdravnik: Dr. C. W. Dixon, Export, Pa., in dr. E. Earnest, Delmont, Pa. — Društvo zboraže vsako tretjo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne. Alex Skerly, tajnik.

Pittsburgh, Pa.

Članice društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ, naznanjam, da se bo vršila naša redna seja v nedeljo 5. aprila ob dveh popoldne v Slovenskem Domu na 57. cesti. Meseca decembra je bilo objavljeno v Novi Dobi, da bo društvo zborovalo v Domu Slovenskega Orla na Carnegie St., toda, je tam odpovedano in od zdaj znanoprej zborujemo v Slovenskem Domu na 57. cesti, blizu Butler St. Naše seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v sobi št. 11. Na svidenje torej v nedeljo 5. aprila!

Bilo je tudi naznanjeno, da bomo praznovali obletnico našega društva s primerno veselico med 7. in 14. majem t. l. Tem potom sporočam, da se je to za enkrat opustilo, oziroma se je preložilo na poznejši čas.

V teh slabih časih ni umestno prirejati veselice, ker mnogo ljudi komaj toliko zasluži, da zadostuje za skromne vsakdanje izdatke, nekateri pa še toliko ne.

Večkrat vidim v našem glasilu pozive, naj matere in očeti vpišejo svoje otroke v mladinski oddelke naše organizacije. Tudi jaz to toplo priporočam vsem. Asesment za člane mladinskega oddelka znaša le 15 centov mesečno, pristopnina je prosta in stroški zdravniškega pregleda so plačani, tako, da res nima nihče resnega izgovora, zakaj ne bi dal svojih otrok v mladinski oddelke JSKJ. Ko otrok doseže 16. leto, mu je lahko prestop v odrasli oddelke, poleg tega pa dobi še nekaj kredita za vplačani assesment na račun assesmentu v odraslem oddelku, kot je bilo svoječasno poročano v Novi Dobi. Društveni tajniki in tajnice ne dobe nikake provizije, kakor pri raznih tujih zavarovalnicah agenti. Ni lepo in ni pametno, da se otroke, ki dosežejo 16. leto, zapiše v tuje zavarovalne družbe, mesto v odrasli oddelke JSKJ.

K sklepu še enkrat pozivljam članice našega društva, da se udeležijo seje prihodnje nedelje.

Ijo popoldne, četudi je velika nočna, kajti za rešiti imamo več važnih zadev, katerih mogoče odlagati za pozneje. Končno želim vesele velikonočne praznike vsem članom članicam JSKJ, vsem glavnim uradnikom, posebno pa še našemu uredniku, ki ima največ "trubla" z nami. Vesele velikonočne praznike želim tudi sinu Wm. A. Čadoniču, ki se nahaja v šoli v Niagara Falls, Ont., kor tudi njegovim tovarišem L. Panijan, F. Golobič, J. Stanišić in J. Lavrič.

Mary Čadonič, tajnica društva št. 182 JSKJ.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike

izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Hranite in obrestujte Vaše prihranke po

Pri varni in zanesljivi Slovenski hranilnici

The International Savings and Loan Co.

6235 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

Ustanovljena 1916. Sprejema vloge po pošti

Premoženje preko dva milijona

5%

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR

ZA LETO 1931 je izšel

CENA 50c

Po zanimivem čitivu presrega vse dosedanje

BLAZNIKOVE PRATIKE

za leto 1931

Cena 20 centov

Naročila pošljite na:

"GLAS NARODA"

216 W. 18th St., New York, N.Y.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevoda romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00 in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N.Y.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

5400 Butler Street

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje poročila, kupne pogodbe, pobitnice vsake vrste, sponke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

SLOVENSKA CVETLIČARNA V JOHNSTOWN, PA.

nudi ročajem po zmerilnih cenah VENCE in CVETLICE za najrazličnejše prilike

— Istotam si lahko izposodiš slovenske knjige.

MRS. MARY TOMEČ

120 Market St., Johnstown, Pa.

(Tel. 6211-B)

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, plane in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.

FRANK CERNE

6032 St. Clair Ave. in 920 E. 79th St., Cleveland, O.

PRIHODNJI IZLET po FRANCOSKI PROGI priredimo s parnikom

"LE DE FRANCE" dne 25. aprila (1:00 P. M.)

IZREDNO NIZKE CENE za mesec marec in april. Samo \$146.00 do Havre in nazaj s parnikom "Le de France" in samo \$177.00 do Ljubljane in nazaj.

NAŠ NAJVEČJI ali PRVI SPOMLADANSKI IZLET s istim parnikom bo pa na 15. maja (4:30 P. M.) in tedaj bo potnike spremljal naš dolgoletni uradnik g. A. PESTOTNIK skozi do Ljubljane.

PRIHODNJI IZLET po COSULSKIH PROGI z ladjo "VULCANIA" priredimo dne 15. aprila (0:15 A. M.)

Samo \$153.00 do Trsta in samo \$157.72 do Ljubljane in nazaj.

Nadaljnji izleti po tej progi in s to ladjo se bodo vršili na:

19. MAJA 30. JULIJA 9. SEPTEMBRA

Poleg teh prog, zastopamo tudi vse druge proge kot na primer:

U. S. — CUNARD — WHITE STAR — RED STAR — NORTH

GERMAN LLOYD — HAMBURG-AMERICAN — HOLLAND-AMERICAN LINE in druge.

Kdor želi brezskrbno potovati v prijetni in veselo razpoloženi družbi, je vabilen, da se pridruži enemu naših skupnih izletov; za vsa pojasnila in cene pišite na domačo trdko:

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.